

GLASILO DELOVNE ORGANIZACIJE ZDRAVILIŠČE ROGAŠKA SLATINA
TOZD Zdraviliška dejavnost, TOZD Polnilnica, TOZD Vzdrževalna dejavnost in Delovna skupnost skupnih služb

ZAVZETOST IN PRIČAKOVANJA

Tako smo najbolj kratko rečeno doživeli zvezni kongres ZKJ njegovi udeleženci, delegati.

Morda najprej nekaj obrobni opazanj in doživetij, ki so gotovo tudi vplivala na splošni vtis.

Kongres se je odvijal v beograjskem kongresnem centru Sava, ki je res izjemno središče za takšne priložnosti, tako v pogledu arhitekture, pogojev za sestankovanje, urejenosti, čistoče, dobre organizacije in še marsičesa. Lahko bi rekli, da kolektiv kongresnega centra pozna svoje delo in da so najbrž, kar se tega tiče, v samem vrhu podobnih inštitucij v Evropi in v svetu. Tudi gostinstvo (ker smo pretežni del časa preživeli kar v centru) je na ustrezni višini, kar lahko ugotovimo tudi mi, ki nosimo v tem letu titulo šampiona kvalitete v turizmu. Organizacija dela, kongresni materiali, potek sestankov po komisijah in vse ostalo je bilo zavidljivo, tako da v nobenem primeru ni oviralo vsebinskega poteka kongresa. Kongres je delal v šestih komisijah, s tem da je bilo največ delegatov v komisiji za družbeno-ekonomske odnose, kjer je bilo govora o trenutni gospodarski situaciji in o izvajanju programa dolgoročne stabilizacije. Sam sem bil določen najprej v komisijo za mednarodna vprašanja, ki je sicer na visokem nivoju in zelo kritično obravnavala mednarodni gospodarski in politični položaj, vendar sem se kasneje odločil za prvo komisijo, da bi lahko sodeloval tudi v razpravi, če bi predvsem z vidika problematike turizma bila potrebna. Lahko bi rekli, da so bili uvodni referati vsebinsko bogati, vendar sorazmerno posplošeni in načelni, da pa je bila debata izrazito konkretna in še posebej kritična. Delegati iz vseh gospodarskih dejavnosti so predvsem s svojega vidika opozarjali na probleme in predlagali možne rešitve, s tem da so bile vnaprej pripravljene diskusije praviloma zelo ozko panožne, pri čemer so prednjačili celo kmetijci. Že res, da je kmetijstvo ena temeljnih gospodarskih panog, ki je tudi za našo državo zelo pomembna in da je problematika kmetijstva pri nas še posebej pereča, vendar je bilo teh razprav toliko, da so včasih svoje negodovanje delegati pokazali s predčasnim ploskanjem. Veliko debat se je nanašalo na predlog, ki je v nekaterih republikah posebej prisoten, da bi uvedli zvezni odbor združenega dela in tako na ravni federacije vključili v odločanje združeno delo mimo interesov posameznih republik. Ti predlagatelji so temeljili na oceni, da se doslej republike preveč

obnašajo kot države, da svoje delegacije na ravni federacije vedno usmerjajo na podlagi republiškega interesa, da bi zvezi zbor združenega dela premostil tako stanje in bi prevladal interes vseh delovnih organizacij vse Jugoslavije. Na videz zelo utemeljena in prepričljiva teza, vendar pomeni v kombinaciji z nekaterimi drugimi, kot so enaki osebni dohodki za vse zaposlene v Jugoslaviji, enaka članarina ZK, enaki pogoji gospodarjenja itd., odraz dejanske težnje nekaterih republik, da z močjo preglasovanja svoje interese postavijo v ospredje.

V tekstu resolucije in v zaključih kongresa takšna enostranska gledanja niso našla mesta in je prevladalo spoznanje, da ne moremo mimo posameznih narodov in narodnosti, ki imajo svoj zgodovinski razvoj in svoje rezultate v gospodarjenju z družbenimi sredstvi, pri čemer pa bi morali imeti v organih federacije večje razumevanje tudi za skupne probleme in tiste rešitve, ki v končni fazi dajejo boljše gospodarske in družbeno-politične rezultate. Bilo je veliko govora tudi o vlogi mlade generacije, o pomenu znanosti, o ekoloških vprašanjih z zelo ostrimi zahtevami proti gradnji nuklearnih elektrarn itd., kar vse skupaj je dajalo kongresu obeležje kritičnosti in zanimivosti. Posebej je bilo razveseljivo, da so številni delegati zelo odkrito izjavljali svoje poglede in svoja mnenja, pri čemer so brez vsakih zadržkov kritizirali obstoječe stanje, predvsem pa terjali tudi odgovornost za tiste, predvsem vodilne delavce, ki so v preteklosti sodelovali pri izvajanju gospodarske in družbene politike. Tu in tam se je že ustvaril vtis, da so razlike med pogledi v posameznih delih Jugoslavije tako velike, da jih bo težko uskladiti, vendar so vsi ti, včasih zelo ekstremni pogledi, temeljili na bolj ali manj kritični situaciji delovne organizacije ali okolja, od koder je delegat izhajal.

Pri tem so nekateri delegati, žel tudi iz Slovenije, iznašali zgolj svoja mnenja in bi se gotovo ostali delegati, če bi v pripravah na kongres imeli možno, izjasnili proti takim razpravam. In ker je bilo iz naše republike tudi več kot polovica pripomb (amandmajev na resolucijo), so se tudi postavljala vprašanja, kaj se dogaja v Sloveniji, kdo je zadaj, kam vse to vodi? Najbolj slikovito je na te dileme odgovoril delegat iz Maribor, ko je dejal, da ne gre za stališča združenega dela republik, pač pa za nasprotovanja zdravih in dobrih delovnih organizacij napram trhlim in nerenabilnim, ene in druge pa so v vseh republikah, in je razključil z geslom: "Pridni in produktivni delavci vseh republik, združite se!"

V primerjavi z razpravami o kmetijstvu je bilo o turizmu sorazmerno malo govora, čeprav je ta obsežna gospodarska dejavnost imela v kongresnih materialih in v referatih ustrezno mesto. Res je, da so predlogi in stališča, kaj je potrebno narediti, da bi turizem pospeševali, tako jasni in že tolikokrat ponovljeni, da jih ni kazalo na kongresu ponavljati. Nekaj delegatov pa je vendarle ponovilo že znana stališča s tem, da so postavili ostro zahtevo, da se v odnosu do turizma stori kaj tudi v dejanjih ne samo z besedami. Mislim, da je bila razprava v zvezi s tem dovolj učinkovita in da so v zvezi s turizmom in turistično dejavnostjo bili sprejeti konkretni zaključki, ki obvezujejo komuniste za v bodoče.

Če bi sodil po razpravi in po številnih problemih, ki so bili načeti, potem bi delegat, prisoten na kongresu, imel lahko tudi negativen vtis. Poročila o delu komisij, zaključni nagovor Milana Kučana ob utemeljitvi resolucije in zaključne besede predsedujočih pa so vlile vsem nam navzočim upanje, da je ZK še vedno tista organizacija, ki je toliko napredna, ki združuje v svojih vrstah toliko poštenih članov, da lahko, sicer v zelo težkih pogojih, povleče gospodarski in družbeni razvoj naprej. Ne da bi lepšali obstoječe stanje, tudi v teh zaključkih je bilo občutiti veliko mero zaskrbljenosti in kritičnosti, vendar tudi prepričanja in pripravljenosti, da se z zavzetim delom vseh jugoslovanov po samoupravni poti in z ustrezno vlogo ZK lahko premostijo tudi vse trenutne težave, kot je dejal dosedanji predsednik Vidoje Žarkovič v uvodnem referatu na koncu: "Prepričan sem, da delim mnenje vseh delegatov in lahko rečem, dobili smo tudi to bitko."

D.B.

IZ VSEBINE

Nagrajevanje po rezultatih dela	2
Programske usmeritve odbora za turizem	3
Tudi potrpljenje ima svoje meje	5
Iz dela OO ZSMS	9
Letovanje v letu 1986	11
Družbena prehrana	12
Ženski pevski zbor je praznoval	13
Literarni kotiček	14

NAGRAJEVANJE PO REZULTATIH DELA ALI URAVNILOVKA?

Zadnja izplačila osevnih dohodkov v naši delovni organizaciji so povzročila veliko vroče krvi, saj smo prvič po daljšem času doživeli različno vrednost točk ko je polnilnica zaradi izjemnih rezultatov poslovanja prednjačila za 10 %. Ali je tako prav? Ali nismo vsi enako zaslužili za skupne rezultate v delovni organizaciji? Ali bomo tudi v bodoče imeli različne osebne dohodke odvisno od rezultatov poslovanje? Ali, ali, ali ... ta in vsa druga vprašanja so se zelo resno in ostro postavljala v preteklem mesecu, na nje smo skušali najti odgovore na številnih sestankih delavcev Zdravilišča, morda bi jih kazalo na kratko opredeliti tudi v našem časopisu.

Najprej velja ugotovitev, da je v našem sistemu samoupravljanja temeljna organizacija osnovna gospodarska enota, kjer se deli celotni dohodek in čisti dohodek. Tako je neodtujljiva pravica delavcev v temeljni organizaciji, da v skladu z družbenimi usmeritvami in v interesu uspešnega gospodarjenja sami razporejajo del dohodka za razvoj in za osebne dohodke. Skupaj z drugimi delavci v drugih temeljnih organizacijah se na ravni delovne organizacije dogovarjajo o enotnih kriterijih, o posojanju in prelivanju sredstev in o vseh ostalih nujnih aktivnostih, da bi zagotovili najboljše gospodarjenje in kasneje tudi najboljše rezultate. Tako je, na kratko rečemo, v našem političnem in ekonomskem sistemu in tako se odvija življenje že leta tudi v naši delovni organizaciji. Ko smo vsi gospodarili nekako na meji rentabilnosti, ko smo s tekočim dohodkom komaj pokrivali najnujnejše stroške in minimalne osebne dohodke, ni bilo posebnih problemov, saj niti ena enota v naši delovni organizaciji ni imela rezultata, ki bi posebej izstopal. Manjše razlike v uspešnosti smo preprosto prezrli z ugotovitvijo, da zaradi njih ne kaže povzročati vroče krvi. Že ob začetku letošnjega leta, predvsem v času, ko smo razpravljali o planu za tekoče leto, pa so nas nekateri kazalci opozarjali, da se odpirajo velike možnosti za boljše in uspešnejšo prodajo mineralne vode Donat. V pretekli politiki gospodarjenje je prodaja vode Donat sicer imela vedno prednostno mesto, vendar ni bilo pogojev, da bi stori-li odločilni korak in jo skušali dvigniti iznad ostalih mineralnih vod, kot zdravilno mineralno vodo. Ker smo takšno operacijo opravili v lanskem letu, je bilo pričakovati že v prvih mesecih tekočega leta ali polom ali velik uspeh. Na našo srečo se je zgodilo drugo in že v mesecu maju je bistveno porastla prodaja mineralne vode Donat, po bistveno višji ceni, ki za skoraj 100 % odstopa od vseh mineralnih vod. V teh mesecih je v polnilnici teklo tudi zelo zahtevno in naporno delo pri postavitvi in uvajanju nove polnilne linije, tako da bi ob malo slabe volje članov kolektiva lahko padla proizvodnja slatine in seveda s tem tudi prodaja. Neprimeren čas za uvajanje nove linije, bi lahko rekli, ravno v fazi ko narašča konjunktura ali pa, zadnji trenutek smo nabavili novo linijo, da bomo lahko pokrivali povpraševanje na trgu. Kakorkoli že, dejstvo je, da sta obe

spremembi, tako povpraševanje kot nova linija, terjali od kolektiva polnilnice izjemne napore, veliko voljo in predanost do svoje delovne organizacije. Če je kdaj nastopil trenutek, da se v temeljni organizaciji ločeno od ostalih obravnavajo osebni dohodki, potem je to gotovo nastopil v mesecu maju, pa smo vendar veliko oklevali in veliko razpravljali, preden smo se dokončno odločili. Po rezultatih, ki so bili doseženi v polnilnici, bi lahko izplačali tudi višje osebne dohodke, vendar bi bilo tako dejanje zelo kratkovidno. Ne vemo še, kaj nas čaka v naslednjem obdobju in po načelu dobrega gospodarja ne kaže razdeliti za osebni standard vse, kar se na novo ustvari, ampak je znano, da mora dober gospodar štediti najbolj ravno takrat, kadar mu gre najbolje. Iz teh in drugih razlogov je bil na priporočilo centralnih organov Zdravilišča v TOZD Polnilnica sprejet sklep, da se izplačajo osebni dohodki v višini 10 % iznad povprečja v Zdravilišču. Samoupravno in zakonsko vse stoddotno, vendar je takšna razlika povzročila veliko žolčnih razprav. In prav je tako. Bilo bi nenormalno, če bi delavci Zdravilišča šli molče mimo in še veliko drugih odprtih vprašanj in predvidevanj za vnaprej smo lahko v razpravi, ki smo jo imeli, razčistili.

Končni cilj naših skupnih prizadevanj niso različni OD v posameznih enotah, želimo, da bi povsod poslovali tako uspešno, da bi lahko izplačevali največje in usklajene osebne dohodke. Pa vendar se moramo sprijazniti s kriterijem, da so osebni dohodki tudi od uspešnosti gospodarjenja, ker edino uspešno gospodarjenje ustvarja sredstva za njihovo pokrivanje. Na kratek rok si lahko delavci v posameznih enotah tudi sposojajo sredstva za pokrivanje predvidenih osebnih dohodkov, ki pa morajo biti na daljši rok zagotovljena, sicer bomo začeli zajedati substanco, kot se "kunšno" pravi, ali pa žagati vejo, na kateri sedimo. Sploh je pred nami velika naloga, da ne samo posamezne enote, ampak celo posamezne delavce vrednotimo po tem, koliko kdo prispeva k skupnemu rezultatu in da postopno in premišljeno odpravimo uravnilovko, ki vodi samo nazaj in ki služi tistim, ki niso preveč prizadevni pri svojem delu. Predvideno je, da bi v posameznih enotah TOZD Zdravilišča dejavnost uvedli nagrajevanje po rezultatih dela, potem je toliko bolj razumljivo, da je takšno nagrajevanje nujno v posameznih temeljnih organizacijah. Nekateri so razočarani in ogorčeni postavljali najrazličnejše trditve, da je voda skupna dobrina zdravilišča in kako ni pravično, da z njo razpolaga samo polnilnica, kako so se prejšnja leta prelivala sredstva iz zdraviliške dejavnosti v polnilnico itd., ki pa ne držijo ali pa samo delno. Mineralna voda že stoletja zagotavlja razvoj Zdravilišča Rogaška Slatina in najbrž že toliko časa se tudi sredstva prodaje vode prelivajo za funkcioniranje ostalih dejavnosti Zdravilišča. To je velika prednost naše delovne organizacije pred ostalimi, tudi zdravilišči, predvsem pa turističnimi organizacijami. Tudi v letošnjem letu gredo znatna

sredstva od prodaje vode za skupne potrebe Zdravilišča, kar vse smo na zborih in na sestankih tudi s številkami prikazali. Tudi v bodoče bo akumulacija od prodaje vode, upajmo da je bo čimveč, zagotavljala pospešen razvoj celotnega zdravilišča Rogaška Slatina. Nobene bojzani ni, da bi se zaradi trenutnega povpraševanja nepravilno večale razlike med osebnimi dohodki, še posebej ker je ustrezno nagrajevanje tudi velika vzpodbuda za uspešno in kvalitetno delo. Vsi smo prepričani, da bo tudi v TOZD Zdraviliška dejavnost in potem tudi v vseh ostalih enotah Zdravilišča krenilo naprej, tako da ni nobene bojzani za pesimizem in za slabo voljo. Če pa se je že na našo veliko srečo zgodilo, ker se je, da je polnilnica za 40 % in več preseгла naša pričakovanja, potem je najbrž pošteno da tudi delavci te temeljne organizacije v žepu čutijo vsaj del tega izjemnega rezultata. Ne zavist, vzpodbudo nam mora vzbuditi nastala situacija, da bomo tudi vsi osatli iskali možne oblike, da povečamo rezultat delovne organizacije in s tem omogočimo tudi boljše možnosti za vsakega posameznika.

B.D.

NAJ NE OSTANEJO SAMO BESEDE

13. kongres ZKJ je končan. Bilo je veliko povedanega, prečitanega in tudi kritiziranega. Vendar pravo delo se začneja šele sedaj. Preiti mora v vsakdanje naše življenje.

Nam, ki smo vse to gledali in poslušali na televiziji ali radiu, še vedno zvenijo besede. Kongres je potekla mirno kot vsak kongres do sedaj. Vzdušje je bilo demokratično, strpno, kulturno in ustvarjalno, to pa so tudi omogočili sami udeleženci kongresa – delagati, gosti, ki jih ni bilo malo, tisk, radio in televizija.

Vsi ki so govorili ali so bili prisotni na kongresu, so bili polni etuizma, saj niso govorili sebi, govorili so za boljši jutri. To ni bilo nikakršno slavje, ampak delo, ki je bilo na splošno zadovoljstvo opravljeno izrazito kritično. Nihče se ni izmikal kritiki, vendar ne moremo govoriti o kritikerstvu niti ne o zapostavljanju pomena trenutka in vsebine.

Kongres se je končal, ostalo je veliko sklepov, veliko tega napisanega v kongresnih dokumentih, mariskaj moramo spremljati ter realizirati v življenjsko prakso.

Kar pa je potrebno takoj, je to, da se lotimo dela že danes. Ne čakati na jutri da se BESEDE same spremenijo v delo. Dela je dovolj za vse od CK ZKJ in njegovega predsedstva do osnovne organizacije zveze komunistov. Tudi naše zdraviliške.

Ne čakajmo, dela se je potrebno lotiti takoj.

Bojan Kranjec

PROGRAMSKE USMERITVE ODBORA ZA TURIZEM PRI IS SOB ŠMARJE PRI JELŠAH

Da je naša občina po razvitosti turistične ponudbe četrta turistična občina v Sloveniji, je nedvomno dobra podlaga za to, da so v razvojnih dokumentih občine naloge s področja razvoja turizma zapisane kot prednostne. Naravno bogastvo z mineralnimi in termalnimi zdravilnimi vodami, razgibano in dokaj neokrnjeno, zanimivo zaravno okolje, posejano s številnimi kulturnimi in zgodovinskimi znamenitostmi, je ob dolgoletni tradiciji Rogaške Slatine, svetovno znanega zdravilišča in turističnega centra dobra podlaga, na kateri je moč graditi nadaljnji razvoj turizma.

Izbor Zdravilišča Rogaška za šampiona turizma Jugoslavije v letu 1985 kaže, da je turistična dejavnost v naši občini tudi kvalitetno zastavljena. Ob Rogaški Slatini in Atomskih toplicah pa je ostalo področje občine dokaj slabo turistično organizirano oziroma usmerjeno in to je tudi razlog, da je izvršni svet na pobud Zdravilišča imenoval odbor za turizem. Njegov namen je, da bi z dobro pripravljanim programom delovali tako, da občina Šmarje pri Jelšah postane dejansko turistična občina v celoti in da ob izkoriščanju naravnih in drugih možnosti doseže večje gospodarske efekte preko turizma.

Odbor se je po ustanovitvi že dvakrat sestal in pripravil predlog oziroma osnutek programa aktivnosti, ki bi jih bilo potrebno izpeljati za pospeševanje turističnega gospodarstva v občini. Posebno pomembno področje je opredeljevanje nosilcev nalog iz tega programa. Osnutek programa bo tako potrebno uskladiti, dokončno opredeliti nosilce in določiti vrstni red izvajanja nalog. Bilo bi iluzorno, če bi si predstavljali, da bo možno vse naloge izvesti v enem letu. Že glede na to, da je turizem oziroma turistično gospodarstvo zelo kompleksnega značaja, saj vključuje posredno in neposredno okrog 70 različnih dejavnosti, moramo zaključiti, da je naloga, ki si jo zastavljamo, zelo zahtevna, terja velika mero usklajevanja in utiranja poti, ki jih narekuje skupni interes tako povezanih dejavnosti. Povejmo še to, da v svetu šteje turizem kot druga najmočnejša industrijska veja in da ravno zaradi komplementarnih, pozitivnih učinkov turizma na stabilnost gospodarskega sistema pridajajo turizmu tudi v razvitih deželah kot so npr. Francija, Anglija, ZRN, Švica, Avstrija itd. veliko pozornost.

Ekonomske upravičenosti razvoja turizma torej nam ni potrebno posebej dokazovati, saj je to moč ugotoviti iz navedenih primerov. Očitno je, da se odnos do turizma tudi v naši družbi spreminja in postaja vse bolj pozitiven, zaenkrat sicer, žal, še preveč samo deklarativno. Pretapljanje tega v vsakodnevno prakso oziroma v praktično ekonomsko politiko pa je zaradi kompleksnosti dokaj zahteven in dolgotrajnejši proces. Ravno to pa je potrebno pospešiti najprej v turistično razvitih okoljih in lahko rečemo, da s takšnim programom tudi v naši občini lahko napravimo krepak korak v tej smeri.

Pa še na kratko nekaj pomembnejših poglavij iz programa. Urejenost kraja, prometnic in druge turistične infrastrukture je eden osnovnih pogojev turistične dejavnosti. Osnovo za kriterije urejenosti črpa predlagatelj iz metodologije ugotavljanja urejenosti, ki velja pri ocenjevanju krajev za podeljevanje turističnih nageljnov in bodečih než. V močno oporo temu lahko služi na področju naše občine leni spejeti odlok o komunalnem redu. Le-ta opredeljuje odgovornost lasnikov oziroma uporabnikov zemljišč in zgradb za njihovo urejenost. Inšpekcijska služba, ki je pričela pred kratkim delovati na tem področju, bo imela polne roke dela pri odstranjevanju črnih točk, ki obeležujejo najbolj kritične primere neurejenosti.

Ker je turizem družbeni pojav tako kompleksne dimenzije, je potrebno vanj vključiti čimširši krog ljudi, posredno in neposredno zainteresiranih. Turistična društva kot družbene organizacije bi lahko koristno ustanovili v vseh krajih v občini, v večjih okoljih pa naj bi zainteresirane in vplivne činitelje povezoval še krajevni odbor za turizem pri svetu krajevne skupnosti. Nosilec teh aktivnosti — to je formiranja takšen organiziranosti naj bi bila predvsem socialistična zveza delovnih ljudi. Večja razvejanost te organizacije bi omogočila tudi ustanovitev občinske turistične zveze kot povezovalnega telesa.

Proizvodna in storitvena obrt, trgovina, kmetijstvo in združeno delo, ki proizvaja zanimivo potrošno in drugo blago, se bodo morali bolj vključevati v dopolnjevanje turistične ponudbe in približati to blago oziroma storitve turistom.

Prilagajanje obratovalnega časa potrebam turistov velja poleg teh ljudi za bančni in poštni servis itd.

Da bi občina dobila bolj turistično zunanjo podobo, je potrebno poskrbeti za primerne oznake ob vstopu na področje ob-

čine — primerne table z oznako območja in "dobrodošli," dobro označiti poti do posameznih zanimivosti na področju občine, za boljše informiranost pa bi naj skrbela informacijska mesta ob komunikacijska mesta ob komunikacijah na vstopih v občino v vseh krajih in ob turističnih znamenitostih. Takšna mesta bi opremili z oznako "i" — informacije in vsem potrebnim materialom. Za začetek lahko posluži že razpoložljiv prospektni in drugi informativni material, dopolnjen z razmnoženimi tekočimi informacijami o aktualnostih v ponudbi. Nekoliko zahtevnejša oblika bi bila reliefna geografsko — turistična karta, ki bi jo založili zainteresirani ponudniki v občini.

Pomembni za uspešen razvoj turizma so primerni kadri. Pridobivanju ustreznih kadrov — izobraževanju in sicer nadaljnem usposabljanju v stroki, znanju tujih jezikov itd., bi kazalo posvetiti več pozornosti. Za osnovne poklice v gostinstvu bi morali organizirati usmerjeno izobraževanje v občini. K temu sodi tudi uvedba fakultativnega predmeta turizem v višjih razredih osnovne šole.

Na razpolago so še precejšnji neizkoriščeni potenciali pri vključevanju kulturne dediščine in kulturnih prireditvev v turistično ponudbo. V zasebnem gostinstvu, kmečkem turizmu in oddaji zasebnih turističnih sob si bo treba prizadevati, da bi z ustrezno stimulatивно kreditvno politiko vzbudili večji interes za usposobitev in aktiviranje teh kapacitet in zanimivosti v turistične namene. Povečanje receptivne kapacitete v tej obliki je pomemben vzvod v dviganju turizma na višjo raven.

Z uvedbo tekmovanja krajev po urejenosti in gostinskih — tudi zasebnih obratov — po urejenosti in kvaliteti ponudbe, bi s primerno klasifikacijo ločili dobre od slabih in vplivali na dvigovanje kvalitete ponudbe. Ta proces bi naj vzpodbujala tudi primerna davčna politika, politika kreditiranja in vloga gostinstva.

Milan ZAGODA

TURIZEM SMO LJUDJE

Stvari, nad katerimi bi se morali zamisliti! Bomo dobili AVTOKAMP? Tudi turizem je industrija. Občinski možje in krajanji se znajdemo.

Ljudje smo res nevhvaležna bitja. Stalno nekaj nergamo in bolje kot nam gre, več bi radi imeli. Komaj smo si malo opomogli od sevanja, že nas je udarila toča in spet imamo nov razlog za preklinjanje. Skratka, žrtev v takšni ali drugačni obliki se vedno najde. Če ni ničesar drugega, se pa spravimo nad vreme.

Pa nismo samo Slatinčani takšni. Nergajo tudi naši gosti. Včasih upravičeno, včasih pa popolnoma neumestno. Kot mi. So pač stvari naravnih zakonitosti, na katere ne moremo vplivati. A več kot nerganja je od gostov slišati pametnih nasvetov, dobrohotnih pripomb in iskrenih pohval. To nam potrjuje, da gredo vendarle stvari na bolje, da smo ubrali pravo pot. Pa vendar so stvari, nad katerimi bi se morali zamisliti. Ne samo mi krajanji—volilci, ampak tudi možje iz občine.

SLOVENIJA — MOJA DEŽELA! TURIZEM SMO LJUDJE! Kako lepo speljana akcija. Kako lepo zveneče besede. Am-

pak lepo zveneče besede. Ampak bolj kot ljudje, je turizem za nas zgolj statistika. Statistika nočitev in gostov. Te sive številke so tako hudičevo važne za pokrivanje rdečih, ki se jih nikakor ne moremo otresti. Povsod se pojavljajo nove in nove. Denar pa kot da bi se vrtel v začaranem krogu, katerega epicenter je nekakšen vrtinec. Vrtinec novih in novih zainvestiranosti. Dinarskih in deviznih. Pa je devizni priliv v turizmu kar precejšen. Žal gre skoraj v celoti za odplačevanje "naših" dolgov. Pri bencinu imamo bencinski dinar — namenjen za ceste. Odkod dobiti sredstva za modernizacijo in razširitev turističnih kapacitet? TURIZEM SMO LJUDJE!

Da imeli smo ljudi, ki so vedeli kaj je turizem. Ampak takrat smo se šli raje industrijo. Nekdo je modro izjavil, da Slovenija ne sme biti narod sobaric in natakarejev. Slovenija mora biti močna industrijska republika.

Tudi turizem je industrija. Le s to razliko, da je čista, naravi neškodljiva, pa manj delovne sile potrebuje. Le več možnosti in odprte oči. Odprte oči? Ne vem, če imamo dovolj odprte. Potujemo sicer mnogo. Posamezno in v delegacijah. A kaj prinesemo nazaj? Tisto, kar nam vsilijo in kar je že tam zastarelo. Le načina in kakšne dobre žu utečene metode dela ne prinesemo. Pa bi jo lahko in to še brez carine. Jok! Je pa že naš način učenja na napakah boljši.

Torej, zopet so odprta vrata turizmu. Pa imejno tisti, ki nam ni dana možnost potovanja, vsaj odprta ušesa. Poslušajmo gosta, posvetimo se njegovim željam, potrebam in mu dajmo tisto, kar smo mu dolžni dati. Ne samo nasmešek, gostoljubnost. Še kaj več. Dajmo mu možnost, da bo zapravil še več, kot je sicer pripravljen zapraviti.

Zato je pa potrebna širša akcija. Akcija celotnega kraja in občine na pobudo Zdravilišča kot nosilca turistične dejavnosti. Kje začeti? Vsi zainteresirani z občine ali od drugod lahko pridejo kar na eno od recepcij in za začetek preberejo nekaj anket, prelistajo knjigo pripomb ... Marsikaj zanimivega bi lahko izvedeli prav vsi. Od urbanistov in trgovcev do spomeniških varstvenikov.

Dovolite, da vam naštejemo samo nekaj najbolj karakterističnih vprašanj in mnenj:

Največ gostov se zanima, kje bi v Rogaški Slatini ali bližnji okolici lahko res kaj dobrega pojedli in popili. Seveda domače specialitete. Čevapčiče in dunajske zrezke poznajo povsod po svetu. (Občinski možje in krajanji imamo v ta namen krajevne praznike in druge shode, ki so gostom nedostopni — op. avtorja). Zakaj nimamo trgovine z vso ponudbo, ki jo mesto potrebuje? Zakaj ima Rogaška tako lepo lokacijo in tako slabe prometne zveze? Še avtobusne postaje ne premoremo. Nedeljsko dežurstvo trgovin in lekarne. Večina lokalov se prehitro zapira. Preveč je plahke in hrupne glasbe ter premalo

narodne.

Nimamo zemljevida sprehajalnih poti in turistične karte našega območja. (A se res tako bojimo izdati kakšno specialko? Danes v atomski dobi, ko lahko iz satelita ugotovijo ali na obronku gozda stoji tank ali lojtrski voz?) Nekateri objekti so še vedno opremljeni z znaki "fotografiranje prepovedano," isti objekt pa lahko vidiš na razglednici, ki je naprodaj v trafikki. Ali ni to smešno? (op. avtorja). Zanimivo, da noben od gostov ne sprašuje za umetno jezero, vse več je pa takih, ki bi radi kampirali. To so ljudje, ki prihajajo semkaj

posamezno, pa bi v prihodnje radi s kompletno družino (vključno s psom), zato bi jim ta varianta bolj ustrezala. Moramo se zavedati, da je kriza skoraj po vsem svetu in da smo se vsi začeli obnašati bolj gospodarno. Mnogo je tudi takih, ki postajajo zagreti častilci narave vsled vse močnejšega gibanja zelenih. Drugi se odločajo za zdrav način prehrane brez pesticidov (MESSAGE), ki si jo samo pripravljajo. Mi se še, žal, nismo odločili za to ponudbo. Tudi tranzitnih gostov, ki potujejo skozi Rogaško s prikolicami, je vedno več. Marsikdo se ustavi in bi rad za dan, dva poskušal našo vodo. Mnenja sem, da bi se o tem splačalo razmisliti. Tudi radi tega, ker je to dokaj manjša naložba v primerjavi z gradnjo hotela, bi se pa bogato obrestovala.

"Fsaltni avtokamp? Tuotemu se je pa zmejšalo!"

Oprostite tovarišija, če sem imel preveč odprta ušesa.

TUDI POTRPLJENJE IMA SVOJE MEJE – ALI OD OBLJUB SE NE DA ŽIVETI

Vseeno je, kateri del naslova je pomembnejši – oba se namreč nanašata na naše delavke v Pralnici. Morda so minila že tri leta, morda samo dve, kar sem precej pogosto obiskovala pralnico. Takrat je bilo tam zelo utesnjeno, da resnično nisi imel kam stopiti – gore umazanega perila, stroji natrpani v prostoru, da si se komaj premikal. Že trokrat je bilo rečeno, da se pralnica mora razširiti takoj, ko bodo preseljeni vzdrževalci. Nekje sem slišala, da se vzdrževalci niso selili prej, dokler ni bila dokončana centralna – žal pa, da bi bila tako strašno nujna. Tega resnično ne morem komentirati, ker s temi problemi nisem dovolj seznanjena. Prav tako nisem dovolj seznanjena s celotno problematiko naše Pralnice, ki je prav gotovo precej obširna. Pa bom nekaj vseeno zapisala. Morda kdo poreče, da se "vtikam" v reči, ki me ne "brigajo," in če že mislim, je bolje, da bi podala kompleksne podatke, stališča in razmišljanja vseh prizadetih. Zelo dobro se zavedam, da lahko enostranske informacije več škodijo kot koristijo, toda resnično nimam nobenega namena, da bi koga žalila ali podcenjevala. Želim le, da bi v eni izmed naslednjih številčk našega glasila lahko prebrali "drugo stran medalje." In mislim, da imamo pravico biti informirani tako o problemih kot o njegovih rešitvah ...

Najprej sem se ustavila v velikem, svetlem prostoru – lepo je pobeljen in po tleh so položene keramične ploščice. Tu so lepo razvrščeni veliki pralni stroji, ob njih so kadi s pralnimi praški, ponekod kar vreče. "Porabite veliko praška?" sem vprašala. Zaradi precejšnjega ropota nisem slišala odgovora, pa sem samo prikimala, tudi nisem pomislila, kako prašek tja pride. "ko ga pripeljejo s tovarnjakom, se delavke postavimo v vrsto in druga drugi podajamo vreče, da ga spravimo pod streho. Tako dobi vsaka v roke 2 – 3 tone praška ..."

Med tem sem v svojih platnenih čevljih začutila hlad in ko sem jih pogledala, so bili popolnoma mokri.

"Zakaj pa imate na tleh tako mokro?" me je zanimalo.

"Kadar se kateri izmed pralnih strojev pokvari – to pa je zelo pogosto – tudi teče iz njega. Naši vzdrževalci, ki so za popravila zadolženi, opravijo svojih 8 ur, potem pa ..."

"Vzdrževalci imajo tudi dežurstvo?" sem se začudila, "in to ne bi smel biti problem. Jih ne pokličete takoj?"

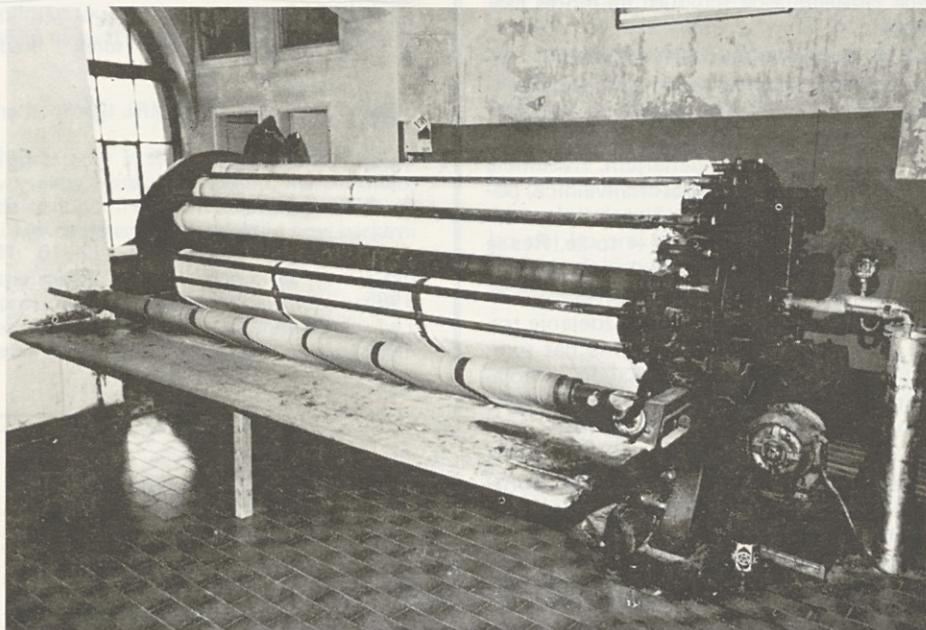
"To že. A mora najprej ugotoviti, ali je napaka na elektriki, ali vodi, ali ... Potem moramo poklicati elektrika, ali vodovodarja, pa tistega, ki bo napako lahko popravil. To pa že traja. In preden pride pravi, že spet mine lep čas. Žal še ni tako urejeno, da bi eden popravil vse. Edini, ki se je v to reč poglobil, je Plavčak Darko. On tudi takoj pride, če je le v službi. Toda ne more biti. Edini pa si zasluži pohvalo."

Ravno v tem trenutku je tov. Plavčak tudi prišel – mimogrede se je oglasil in povprašal, če je vse v redu. Pa ni bilo ...

Potem mi je pokazal na enem izmed pralnih strojev posebno ploščo s signali, ki naj bi v primeru okvar takoj pokazali, na katerem delu pralnega stroja je prišlo do okvare. (Naj omenim, da je to inovacija tov. Plavčaka, vendar o tem kdaj drugič).

"To so vendar novi pralni stroji?"

"Res so novi, a še danes ne gredo in ne delajo z vso svojo zmogljivostjo. Za nove stroje je to preveč okvar, pa se nihče resno ne zavzame. To nas pri delu zelo ovira in ne moremo narediti toliko, kot bi lahko in smo pripravljene. Druga stvar, ki nas zelo moti, je perilo. V stroj gre recimo 30 kg suhega perila. Pa dobimo iz hotelov na kupe mokrega perila. In če damo v stroj nekaj suhega in nekaj mokrega, stroj ne pere. Naj umazano perilo sušimo prej? Me sicer prosimo, naj nam pripeljejo le suho perilo, a to ni dovolj ... Potem si pomagamo s tem, da perilo štejem po kosih, to pa je tudi precejšnja zamuda ... mokro perilo pa tudi na kupih hitro plesni in neznosno smrdi ... Saj so že obljubili, da bomo dobili samo suho perilo, pa ..."

Stopila sem v naslednji prostor – peklenška vročina in ropot sta me obdala, da sem nekaj časa opazovala le od daleč. Likalni stroji so razvrščeni lepo po vrsti, ob njih delavke. Roke ravnajo mokro perilo na valje, na nasprotni strani ga druge zlagajo. Vmes pa grozna vročina in para. Pogledala sem na kazalce, ki kaže stopinje likalnega stroja – 170 jih je beležil takrat.

Kako zdržite? sem vprašala starejšo delavko.

"Že dolga leta smo navajene težkemu kruhu, a to ni najhujše. Ne vem, zakaj je naše delo ocenjeno med najnižjimi, čeprav delamo v nemogočih razmerah? Prav tako ne razumem, zakaj ima tista, ki komaj pride, enako plačo kot druga, ki je tu že leta in leta?"

"Mislim, da je to rešeno z dodatkom na stalnost? sem ji skušala pojasniti.

"Saj dobim tudi bolezen za stalno ... In enako je ocenjena tista, ki zлага tu, za strojem, kot tista, ki zлага perilo v drugem, hladnejšem prostoru ..."

Je možno to vprašanje oz. trditev preveriti in nanjo odgovoriti?!

Potem sem pomislila, da bi se moji mokri platneni čevlji tudi lahko kaj kmalu posušili, pa sem vseeno raje šla z mokrimi naprej in skrivaj opazovala delavke, če so in kako so primerneje obute kakor jaz. Natikače nosijo – menda so si jih izbrale same, ker so ugotovile, da ortopedski čevlji niso primerni za takšne prostore. V naslednjem, neurejenem prostoru je stal en samo stroj in nekaj navlake. Mimogrede sem vprašala nekó delavko, zakaj je ta stroj. Pojasnila mi je, da so že zdravnjak obljubili, da ga bodo priklopili – nujno bi ga potrebovali za sušenje frotirk. Tako pa frotirke raje vozimo v pranje k privatniku in njemu plačujemo, kar bi lahko opravili mi doma ... pa še denar bi ostal ...

"Kaj pa menite o vseh teh delih, ki so v teku?"

"Remont bi morali končati pred sezono in ne, da je najhujše razdejanje ravno sedaj. Kar poglejte si kupe perila, nepriklopljene stroje, nepobeljen in neurejen prostor za malicanje ... ni da bi človek govoril ... Teden dni smo že brez stranišča ..."

Nisem vedela, ali bi verjela ali ne, pa sem pogledala. Resnično – WC–ja nikjer, bil pa je tam zidar, ki je hitel z ometavanjem, da bi čimprej uredili sanitarije na novo.

"Že dolgo delate?" sem kar vprašala in pričakovala ploho. Res sem jo dočakala. "Kaj si pa mislite? Ja, dolgo že delamo, 1 teden že, pa še bomo enega. Kaj? Kdo reče, da ni stranišča? V kurilnici sta dva, saj jih moški ne rabijo toliko, tudi tam preko v skladišču TOZD 3 je eno prosto. Kaj bi bil človek tako "komot?" In ne vem, zakaj bi bil tuš tako nujen? Saj se vendar ne hodimo v službo tuširati!"

Zastrmel se je vame in se razkoračil: "V službo hodim delat. Res se tudi umazem, pa naj ob 2h čakam na vrsto, kdaj se bom lahko okopal? Tak, umazan kot sem, grem v avto in se odpeljem domov ... Ženske ste pa sitne in bi rade imele vse naenkrat in kar takoj ... Pa sem že prvi dan povedal, da to ne bo šlo tako hitro kot si je kdo izmislil ..."

Nekaj časa sem še opazovala, kako je z letvo "rezal" omet, potem sem nadaljevala pot. Ustavila sem dve delavki.

"Ja, ravno sva bili pri Pošti in plačali za vstopnino WC—ja vsaka po 5,— din. Saj ni veliko ... Pravezprav pa bi lahko šle tudi v Pekarno ..."

Ampak tam — mislim — bi bilo dobro vprašati za dovoljenje, ne?

"Vas moti vsa ta zadeva okrog sanitarij?" sem vprašala dalje. Res o tem nisem nič vedela, dokler se ni začelo s podiranjem. Pa mislim, da bomo preživeli. Nekoliko je treba premisliti. Če si starejši in za strojem preznojen do kože, pa si ta prostor iščeš in se odločaš, kam bi krenil — na vsakem koraku pa preprih, zunaj pa tudi dostikrat vetrovno — lahko kaj hitro stakneš tudi bolezen ... Prav gotovo pa ni prijetno, če pridejo sem gosti s svojim osebnim perilom, pa si ves preznojen. Vsega tega razdejanja pa mu tudi ne moreš razlagati ..."

Bil je čas pavze, pa sem stopila še v tisti prostor. Delavke pravijo, da je že bilo pred leti obljubljen beljenje tega prostora, pa žal še danes ni prišlo na vrsto: "Vemo, da so problemi z denarjem. Razumele smo, da je imela prednost nalivalnica, potem hotel Sava, pa spet polnilnica. Mi smo že dolga leta v planu — to že. Res se je začelo delati. A kako dolgo se že dela? Ne vemo, kdo daje prednost enemu in drugemu, vemo le, da tako razdejanje traja predlog — dve leti. Zanima nas tudi, zakaj nam nihče ne more vsaj delno pojasniti, zakaj obljubljena dela niso izvršena do sezone? In kdaj resnično bodo?"

"Ne obravnavate teh problemov na zboru? sem poskušala. "Ne. Na zboru je bolje, da molčiš. Nimaš šole, nimaš izobrazbe, in se ne znaš izražati kot bi se moral ... samo osmešil bi se, pametnega in konkretnega odgovora pa ne bi dobil ..."

"Morda bi se lahko pogovorili tu, na sestanku?"

Sestanka še tu ni bilo nobenega. In ga najbrž tudi ne bo ... Glavno je, da lahko delamo ..."

Potem se neka delavka zastrmi skozi okno: "Človek rad dela, pravzaprav moraš delati, če se hočeš preživljati, ampak v takih razmerah ... Kar pogledajte, kje pomivamo posodo od malice!"

V prostoru, ki mu pravijo jedilnica, je nekaj hotelskih miz, ki so postavljene ob steni. Čeprav sem gledala, kolikor sem mogla, nisem opazila niti tekoče vode oziroma pipe, niti pomivalnega korita.

"Tudi to so odstranili in nam obljubili, da bomo dobili novo in lepše ... Pa toplo vodo ..."

JAVNI RED IN MIR NA

— pogoj za mirno počutje gostov

Problematika javnega reda in miru je bila in še bo za Rogaško, posebno pa še za našo DO, eden od večjih problemov. Dogajanja v Rogaški so za marsikaterega tujca odraz dogajanj v Jugoslaviji. Za to se moramo še posebej potruditi da to problematiko zmanjšamo na najmanjšo možno mero.

Da bi imeli boljšo sliko o javnem redu in miru (skrajšano JRM) v naših obratih, si pogledajmo analizo o krišitvah jrm in opravljenih intervencijah delavcev oddelka milice v Rogaški Slatini.

1. Krišitve JRM v lokalih Zdravilišča	1985	1986						
— restavracija Pošta	30	2						
— Sonce in kegljišče	3	3						
— H. Sava	5	—						
— h. Donat	5	—						
— gostišče Bohor	3	—						
— Zdraviliški dom — Evergrin	2	3						
— park Zdravilišča	1	—						
Skupaj	49	8						
2. Število klicev oz. intervencij v obratih Zdravilišča	1985	1986						
		(I—VI)						
— restavracija Pošta	29	10						
— Evergrin klub	4	6						
— rest. Sonce in kegljišče	12	5						
— h. Donat	7	—						
— h. Sava	7	1						
— recepcija Styria	—	1						
— gostišče Bohor	5	—						
— Soča	1	—						
Skupaj	65	23						
od tega pridržanih oseb	13	3						
3. Krišitve JRM po dnevih	ponedeljek	torek	sreda	četrtek	petek	sobota	nedelja	
1985	8	8	1	3	11	9	9	
1986	—	2	2	—	—	4	—	
4. Krišitve JRM po urah	06—09	9—12	12—15	15—18	18—21	21—24	24—03	03—06
1985	2	2	3	5	12	19	5	1
1986	—	—	—	2	1	1	4	—

S kupom posode v rokah sva šli skozi ves dolgi prostor, dokler nisva prispejeli naravnost k pralnim strojem, kjer se pere perilo. Na pritočno cev enega pralnega stroja je montirana "začasna" pipa s podaljškom, kjer si lahko postrežejo z mrzlo vodo. Nikjer ni nobene mizice, niti police, kaj šele pomivalnega korita. Tako moram pač posodo pomiti v rokah in jo oddati drugi delavki v roke ...

"To so nam naredili "za silo". Sedaj pa ta "za silo" traja že nekaj mesecev: Posode ne moreš umiti kot bi jo moral in ni čudno, če te mine še želja po malici ..."

Pogledala sem tudi prostor, ki je namenjen za bodoče pomivanje posode. Ploščice so položene, priključki za toplo in hladno vodo ter odtoki so dobro vidni ... Tudi obljubljen je ...

Potem se je oglasila še neka delavka:

"Receptorja v hotelu ocenjuje gost po ovratniku, ko pa ta gost pride v svojo sobo, najprej pogleda rjuho. Ali je potem naše delo res tako malo vredno in naše razmere tes tako idealne? In če je, bi raje imela še 20 jurjev manj plače, pa bi delala v urejenih prostorih in ne, da nam te samo obljublja ..."

Še bi lahko spraševala, ker mi še marsikaj ni jasno. Še bi tudi lahko zapisovala. Morda to, kako neki spoznati bel plašč izmed sto drugih, da ga oddaš v prave roke, ker ni nikjer označen, čigav je? Morda bi ga spoznal po kvaliteti blaga, morda po kroju? Pa je že tudi to bilo obljubljen, da bodo vsi opozorjeni, naj vendar plašč pred oddajo v pralnico primerno označijo ... Morda bi potem ne bila tako buljila v desetine tistih listkov z imeni in priimki, ki visijo v licalnici?

Toda ne bom več spraševala, saj se ob vsakem vprašanju postavi še vrsta novih. Ne bom več razmišljala, ker se porodi še več neznank. Tudi komentirala ne bom, kar sem zapisala. Komentira naj vsak sam. Ampak realno in takrat, ko bo vsaj toliko spoznal te naše delavke in njihove delavne pogoje, da bo lahko tudi odgovoril, ali sprašujejo upravičeno ali ne, ali sploh smejo spraševati?

In še moje vprašanje: ali bodo njihova vprašanja, ki sem jih poslušala, vsaj malce pospešila izvršitev obljubljenega?

OBMOČJU ZDRAVILIŠČA

5. Kazenske ovadbe za kazniva dejanja, storjena v Zdravilišču

	1985	1986 (I-VI)
— na parkirnih prostorih	21	12
— hotelskih sobah	4	1
— gostinskih obratov	18	8
— park Zdravilišča	2	—
— terapija	7	1
— polnilnica	3	2
— ostali kraji	3	1
Skupaj	58	25

Na sestanku z delavci milice smo poskušali na podlagi teh podatkov opraviti analizo in ugotoviti vzroke za takšno stanje:

- največ kršitev JRM je v restavraciji Pošta oz. v njenih točilnicah;
- od 49 kršitev JRM v letu 1985 v obratih so poslovodje oz. šefi strežb prijavili samo 11 kršitev. Iz tega je razvidno, da niso prisotni v obratih v najbolj kritičnih urah in bo potrebno spremeniti njihov delovni čas;
- težko je točaja presoditi, kdo je vinjen in kdo ne, vendar bodo morali tudi tu odločneje nastopiti in odkloniti točenje alkohola vinjenim osebam;
- odločiti se bo treba, ali je res nujno ob sobotah in nedeljah odpirati točilnice že pred 7 uro zjutraj;
- oddelek milice v Rogaški kadrovske ni dovolj zaseden;
- oddelek milice v Rogaški bo poskrbel, da bo ob kritičnih dnevih in urah intervencijska grupa dosegljiva v najkrajšem možnem času;
- v naši DO bomo morali dosledneje disciplinsko ukrepati proti kršilcem JRM;
- problematika JRM na območju Zdravilišča ni stvar samo Zdravilišča, potrebno jo je reševati v celotni KS Rogaške.

Na vsak način bomo morali več narediti na področju JRM, kakor tudi na področju prometa v Rogaški Slatini.

V Rogaški je začelo primanjkovati parkirnih prostorov in še te, ki jih imamo, nam ob koncu tedna zasedejo tovornjaki domačih voznikov, katerim je vseeno, kje parkirajo, samo da so bližje stanovanju. Predlagamo, da se dopolni odlok o zdraviliški coni, kolikor je še sploh veljaven, postavi oz. dopolni cestna signalizacija, zgradijo novi parkirni prostori itd.

Kljub temu, da imamo organizirano varnostno službo, naši varnostniki ne morejo biti prisotni ob vsakem času na vseh parkirnih prostorih, zato bodo morali tudi portirji v nočnem času večkrat obhoditi parkirne prostore okrog hotela, v katerem delajo. Le s skupnimi močmi bomo lahko zagotovili varno in mirno počutje našim obiskovalcem oz. gostom.

J. H.

2. EVROPSKI SIMPOZIJ O MAGNEZIJU

Drugi evropski simpozij o magneziju je bil v Stockholmu, in sicer od 26. do 28. maja 1986. Na njem je sodelovalo več kot 200 zdravnikov in biokemikov iz vse Evrope (izmed vzhodno evropskih dežel le iz Poljske), iz Izraela, Kanade in iz ZDA. Lahko rečem, da so bili prisotni vsi priznani strokovnjaki s področja raziskovanja in uporabe magnezija v medicini.

Na naše sodelovanje na tem pomembnem kongresu je opozarjal uradni poster o simpoziju, na katerem nas je predstavljala jugoslovanska zastava. Pozornost je pritegnil tudi izvleček o našem raziskovanju mineralne vode Donat — Mg v "Magnesium Bulletin" — najbolj avtoritativnem časopisu s tega področja, tiskanem v Stuttgartu.

Pohvaliti moram organizacijo našega bivanja v Stockholmu (sprejem, bivanje, kontakti in podobno). Za to gre zahvala organizatorju prof. dr. Vesteru, še posebej pa tov. Planinšču, ki se je zelo trudil, da je naše delo potekalo nemoteno in uspešno. Aktivno sodelovanje in prisostvovanje na simpoziju pa je bilo izredno na-

porno, saj je delo potekalo od 8. ure zjutraj do 18. ure zvečer; le 1 uro smo imeli prosto za kosilo.

Strokovni del simpozija je bil koncipiran tako, da so bile podane teme o magneziju kot bazične raziskave o magneziju, kot klinični aspekti deficita magnezija in njegova terapevtska uporabnost pri bolezenskih stanjih ter kot epidemiološki in prehrabeni problemi zaradi deficita magnezija v normalni prehrani.

Predstavitvev raziskovalnega dela dr. Lavriča o vplivu pitja mineralne vode Donat Mg na višino magnezija v serumu pri sladkornih in ulkusnih bolnikih ter o vplivu pitja mineralne vode Donat Mg na višino holesterola in krvnega sladkorja je bila izredno ugodno sprejeta. Kot rezultat tega je sledila živahna diskusija. Predstavitelja prof. dr. Herberta Zaveršnika v angleščini, njegovi decentni in izredno prepričljivi odgovori na vprašanja razpravljalcev ter predhodne izredno intenzivne priprave za predstavitve našega raziskovalnega dela so nedvomno bile pomemben faktor za naš uspešen in strokovno priznan nastop na omenjenem simpoziju.

Naše raziskovalno delo bo kompletno natisnjeno v naslednji številki "Magnesium Bulletin."

RAZMIŠLJANJA O CENTRU ZA RAZISKAVO MINERALNIH VOD

V hudi konkurenci, predvsem na svetovnem trgu bomo uspešni samo z novimi, kvalitetnejšimi izdelki. Zato je potrebno spremljati kvaliteto tako tuje kot domače ponudbe in se prilagajati zahtevam kupcev. Vse to se najbolje dela v "domači hiši," v lastni proizvodnji. Glede na možnosti, ki jih daje mineralna voda, mislim, da bi Zdravilišče moralo imeti svoj raziskovalni in razvojni center. Pa ne samo za mineralno vodo. Tudi v tozdu Zdraviliška dejavnost je potrebno spremljati kvaliteto surovin, ki so vedno slabše in končnih izdelkov, ki so odvisni od surovin in od postopkov dela. Čistoča, bakteriološka in kemična sestava se lahko ugotavljajo le laboratorijsko, kar za nas opravlja Zdravstveni center Celje po pogodbi samo nekajkrat letno, kar pa je premalo glede na naravo in obseg dela.

Kvaliteto nekaterih surovin in izdelkov, ki gredo vsakodnevno pred gosta, kontroliramo 3-4 krat letno in nosimo velik riziko v primeru "neprijetnih" dogodkov, ki bi gosta spremljali še po odhodu, nam pa pustili še finančne posledice. Velikokrat bi potrebovali takojšnjo pomoč in sodelovanje pri odkrivanju nepravilnosti, za kar je Zdravstveni center v Celju predaleč in predolgo moramo čakati na rezultate raznih analiz.

Še bi lahko naštevala potrebe po sodelovanju in upravičenosti obstoja centra, kar bo slej ko prej tudi proizvodna zahteva. Z dobrim delom bodo doseženi rezultati, ki bodo prinesli nove možnosti na trgu.

S. M.

Na simpoziju smo navezali pomembne stike s kolegi iz Evrope (dr. Clessen iz Stuttgarta, dr. Vester iz Švedske) in iz Amerike (dr. Seelig iz ZDA) in še mnogimi drugimi. Očitno je zanimanje za našo mineralno vodo Donat Mg, še zlasti z aspekta klinične prakse in uporabnosti, zelo veliko.

Naš poster in prezentacija mineralne vode Donat Mg na razstavnem prostoru sta izstopala in izzvala izredno zanimanje prisotnih strokovnjakov. Ponovno moram omeniti vlogo tovariša Planinšča in priznati, da je prof. dr. Vester kot mentor simpozija pri tem odigral pomembno vlogo, saj nas je na simpoziju samoiniciativno prezentiral vsem prisotnim, prav tako pa tudi naš Donat Mg.

Na 2. evropskem simpoziju o magneziju smo aktivno in uspešno sodelovali. Prepričan sem, da sedaj poznajo naše raziskovalno delo in našo mineralno vodo Donat Mg strokovnjaki skoraj z vsega sveta. To pa nas obvezuje, da bomo še bolj intenzivno raziskovali magnezij in Donat Mg. Menim, da nam bo pri tem izredno pomagal atomski reabsorber in intenzivni stiki s strokovnjaki. Še naprej bo pomembna naša strokovna prisotnost v Evropi in svetu.

Dr. Domagoj Jerkovič
specialist

STANETU ČUJEŽU V SLOVO

Čeprav si ljudje skozi vse življenje dopovedujemo, da so rojstvo, življenje in smrt nepreklicne danosti, ki se jim slej ko prej moramo pokoriti, saj pogujejo našo usodo, smo vedno znova globoko prizadeti in pretreseni, ko poseže med nas smrt z vso svojo neizprosnostjo in dokončnostjo. Takrat spoznamo, kako krhko je naše upanje, da so ti usodni trenutki še daleč od nas in kako nepredvidljiva sta naš danes in jutri.

Nekatere izmed članov uredništva Vrelcev je dosegla novica o prerani Stanetovi smrti daleč od doma. Zavest se je samodejno upirala verjeti časopisni novici, da je odšel od nas eden izmed ustanoviteljev našega glasila, njegov bivši urednik, prizadeven in priznan sodelavec ter njegova dolgoletna gonilna sila. Pa vendarle je bilo res; od nas je odšel Stane, tiho, mirno in zvravno, torej tako, kot smo ga bili vajeni sprejemati in poznati, čeprav si je težka bolezen trudila upogniti njegovo markantno podobo. Vsi, ki smo z njim sodelovali si bomo za vse življenje vtisnili v spomin dogodek z ene zadnjih sej uredniškega odbora, katerega ploden član je bil tudi Stane: Stane je s sebi lastno umirjenostjo omenil svoje slabo počutje, ki da se ga pogosto loteva, takoj nato pa je ves razvnet pojasnjeval moto svojega članka, ki ga je točno kot vedno pripravil za rubriko "Iz zgodovine Rogaške Slatine."

Nihče izmed nas ni mogel slutiti, da bo v naslednji številki Vrelcev ostal njegov zelo brani kotiček prazen, namesto njegovih duhovitih stvaritev pa si bomo z bolečino v srcu zaman prizadevali dovolj pošteno in korektno povedati, kako smo Staneta spoštovali in kaj vse nam je pomenil. V tolažbo nam ostaja dejstvo, da je Stanetovo življenjsko delo tako globoko vtakano v naše skupne dosežke ter v našo zavest, da jih ni potrebno posebej naštevati, saj se z njimi srečujemo praktično vsak dan in na vsakem koraku. To pa je hkrati zanesljivo jamstvo, da bodo ostali Stane, njegovo delo, še posebej pa spomin nanj, neizbrisno in trajno med nami.

Gotovo ni mogoče naštetati vsega, kar je Stane v svojem življenju prispeval k razvoju Zdravilišča, domačega kraja, pu tzi širše. Ob njegovem slovesu so to govorniki sicer poskušali storiti; njihova prizadevanja pa so ostala le torzo celovite Stanetove podobe, njegovega življenja in dela ter zaslug. Zato sodimo, da povemo o njem največ, ko rečemo, da je bi dober, zavzet in predan delavec, ki je kljub neusmiljenim tokovom usode, ki so pogosto usmerjali njegovo mnogo prekratko življenjsko pot, ostal človek v pravem pomenu besede, zvest sebi, družbi ter našim skupnim prizadevanjem in hotenjem.

Ko smo se ob Stanetovem odhodu v pokoj odločili, da mu podelimo naziv častnega člana delovnih skupnosti Zdravilišča Rogaška Slatina, smo hoteli poudariti, da bi bil tudi poslej čimbolj pogosto med nami in dokazati, da pomeni njegovo slovo od rednega dela samo formalno in nepomembno epizodo v njegovem življenju. Šele danes lahko dojamemo, koliko simbolike je bilo v tej gesti; Stane, čeprav si odšel, ti gre častno mesto med nami. Ostal nam boš vzgled in vzpodbuda hkrati, ostal boš naš, kot si to vedno bil, ker si takšen hotel biti.

V imenu uredništva
Vrelcev
D. J.

KADROVSKE NOVICE

V mescu juniju so v Zdravilišču sklenili delovno razmerje naslednji delavci:

TOZD ZDRAVILIŠKA DEJAVNOST

Zdravstvo: KOLAR Ivan in JURAK Dragica – za nedoločen čas, MIKEZ Zdenka – za določen čas

RESTAVRACIJE IN HOTELI:

KAMRIMANOVIČ Nusret, ZAVRŠKI Ervin, TADINA Anton, SMOLE Marija, FILIPČIČ Marjan, FIDERŠEK Ivan, KRŠNIK Marina, KEK Peter – vsi za določen čas, ČUČEK Mira – za nedoločen čas

TOZD POLNILNICA:

BELE Srečko – za določen čas

DELOVNA SKUPNOST SKUPNE SLUŽBE:

VREČAR Željko, MLINAR Milan, KAMENŠEK Dragutin – vsi za nedoločen čas, MIKOLIČ Franc – za določen čas

Delovno razmerje je prenehalo naslednjim delavcem:

BELCER Elizabeta, JUNEŽ Martin, OZIM Vera, ŠELIGO Jože, ČUKA Jožica, DOLC Marija, DOLC Stanko, LOJEN Jože in TAJNŠEK Vera – vsi starostno upokojeni.

LESJAK Josipa – po sklepu za določen čas

BELE Mira, DOLŠAK Vojko in JAGODIČ Radko – vsi sporazumno.

KAMENŠEK Ivan, LIHIČ Fahir in ALKSIČ Miladin – vsi odhod v JLA.

M. O.

ZAHVALA

Ob boleči in nenadomestljivi izgubi našega dragega moža in očeta

STANETA ČUJEŽA

se iskreno zahvaljujemo vsem, ki ste nam ob teh težkih trenutkih stali ob strani, z nami sočustvovali in nam pomagali.

Žalujoči: Milena, Staša, Borut.

POHOD MLADINCEV OB DNEVU BORCA

Predsedstvo OO ZSMS Zdravilišče je v svoj plan dela za trimesečje junij – avgust vključilo tudi izvedbo dvodnevnega pohoda v počastitev 4. julija – dneva borca. Določili so organizacijski odbor, ki naj bi pripravil vse v zvezi s pohodom. Priprave so bile precej zahtevne in obširne.

Obvestiti je bilo treba najprej zdraviliške mladince, ker pa večina ob praznikih dela, smo povabili k sodelovanju mladince krajevne skupnosti, Steklarne, Steklarske šole, KORS, Prevoznitstva, Stojnega sela in LI Bohor Mestinje. O pohodu smo obvestili predsednika ZZB Rog. Slatina in Rogatec in jih povabili, da se udeležijo kratke komemoracije ob spomeniku v obeh krajih. Obvestili smo tudi Občinsko konferenco ZSMS Šmarje in Radio Šmarje.

Prispelo je okrog dvajset prijav in za takšno število smo priskrbeli hrano in nekaj pijače za oba dneva ter uredili prenočevanje pri Planinskem domu na Boču.

Zbrali smo se ob pol sedmin v Rogaški Slatini. Ugotavljali smo, da nekaterih izmed prijavljenih ni. Prisotni pa so bili zdraviliški mladinci iz vseh TOZD razen iz največje – Zdraviliške dejavnosti. Prijavljenih je sicer bilo nekaj mladincev iz omenjene TOZD in skušali smo se za vsakega posebej pogovoriti tudi z določenimi predpostavljenimi, vendar očitno ni šlo. Poleg zdraviliških mladincev so bili na startu še predstavniki LI Bohor Mestinje in Steklarske šole, ostale obveščene mladinske organizacije na vabilo niso odgovorile.

Na zbirnem mestu smo čakali do 7.30, če se bo morda pojavil kakšen predstavnik ZZB Rog. Slatina, vendar ni bilo nikogar. Predsednik OO ZSMS Zdravilišče Plavčak Božidar, ki je bil tudi glavni iniciator in organizator tega pohoda, je povedal nekaj besed v pozdrav prisotnim mladincem in naš pohod se je začel pri spomeniku padlim v Rog. Slatini.

S kratko komemoracijo smo počastili spomin na padle, prižgali smo svečko, položili cvetje in se z enominutnim molkom poslovili.

Za začetek smo bili malce razočarani nad nezaintersiranostjo slatinske mladine – pravzaprav pa nas to ne bi smelo čuditi, saj interesa niso pokazali niti tisti, v čast katerih praznik sploh obstaja.

S sendviči smo okrepili naša telesa, s pesmijo duha in pot do Rogatca je bila hitro za nami.

Nemalo smo bili presenečeni, ko nas je ob spomeniku v Rogatcu čakala popolnoma drugačna slika kot v Rogaški. Okrog spomenika so stali domačini vseh starosti. Predstavnica ZZB Rogatec tov. Ruža Čobič nas je podzdravila z ganljivo pripovedjo o junaškem življenju in smrti mladih partizanov, katerih imena so zapisana na spo-

meniku. Nato smo mladinci izvedli krajši kulturni program, položili šopek in prižgali svečko.

Po končani komemoraciji so nas borci povabili k mizi s Trimvitom, ki se je pošteno prilegel. Čeprav je bila ura šele deset, je sonce že krepko kazalo svojo poletno moč. Borci so nam razdelili tudi značke Spominskega doma Rogatec in nekaj minut smo se prijetno pogovarjali. Bili so navdušeni nad našo zamislijo pohoda in predlagali so, da naj bi pohod mladine ob dnevu borca postal tradicionalen in dobil še večji obseg. Pripravljene so seveda sodelovati in pomagati. Žal smo se morali prehitro posloviti od prijaznih domačinov. Čakalo nas je še precej kilometrov poti in precej osamljenih obeležij, pri katerih že dalj časa ni bila prižgana nobena lučka ...

Pri naslednjem spomeniku – na Ložnem – nas je pričakala domačinka s šopkom cvetja, ki smo ga skupaj ponesli na sveže obnovljen grob in prižgali še svečko. Ta ista tovarišica nam je priskrbelo tudi pijačo in nam pokazala cerkev na Ložnem.

Napotili smo se proti Ranocerju. Nekje med potjo smo se pošteno okrepčali z enolončnico, ki so nam jo pripeljali fantje iz Vzdrževalne dejavnosti. In bilo je kar prav tako, saj nas je čakal najtežji del poti – do spomenika na Plašivcu.

Doslej smo hodili po dobrih in nekoliko manj dobrih cestah, nenadoma pa nam je ceste zmanjkalo. Nihče izmed prisotnih ni poznal poti, saj veste, z drugega konca se lahko lepo pripelješ z avtomobilom. Poskušali smo se držati markacij, ki so peljale skozi gosto malinovje in ostalo rastlinje, od katerega smo najhitreje prepoznali in občutili črvste koprive. In če pomislite, da smo bili precej poletno oblečeni, večinoma torej brez dolgih rokavov in hlačnic, potem ... Malo smo šli naprej, pa malo nazaj, malo smo pokritizirali tiste, ki so delali markacije, tu in tam je katera izmed deklet prestrašeno poskočila ob sumljivem šumu pod nogami, saj idealnejšega terena za plazilce vseh vrst res ne bi mogel najti. No, pa je bilo končno vse to za nami. Zgledali smo spet kolovoz, ki pa se je takoj spremenil v dolgo, blatno lužo, ki ji nismo videli kraja. Ob obeh straneh mlakuže je bilo gosto goščavje in ni nam preostalo drugega, kot da smo se plazili ob "bregovih jezera" in plašili žabe, ki so živahno skakale v vodo in v nas, premočenih do zadnjega vlakna budile željo, da bi se jim pridružili. To se je skoraj zgodilo enemu izmed nas, ki ga precej težak nahrbtnik za nekaj sekund ni hotel ubogati. Na srečo se je vse dobro končalo. Živi in zdravi, le nekoliko opraskani in opikani smo opravili svojo dolžnost pri spomeniku na Plešivcu in proti večeru še na Boču. S tem je bil prvi dan našega pohoda uradno končan.

Neuradno pa smo si za večerjo spekli hrenovke, jih zalivali s Trimvitom in

pivom in tako potešeni smobili ob spremeljavi kitare, na katero je ves čas pridno brenkal predsednik mladincev LI Bohor, pripravljene peti tako dolgo, da nam je zmanjkalo idej. Noč je bila nekoliko hladna, a ne preveč. Preveč so bili vztrajni le komarji, ki nas niso pustili spati še dolgo potem, ko je ogenj že ugasnil in se je kitara že ohladila. Ja, spali smo seveda v spalnih vrečah in šotorih, saj je prenočišče v Planinskem domu skoraj tako drago kot pri nas v Donatu. Morda se bomo drugo leto, ko bomo imeli že nekaj izkušenj, dogovorili za zamenjavo kapacitet. Ali pa tudi ne – noč na prostem ima kljub vsiljivim komarjem svoj čar.

Naslednje jutro, torej 5. 7., se je vstajanje z zajtrkom malce zavleklo, a vsi smo zagotavljali, da bomo zamujeno "spravili noter." Začetek poti pa ni obetl najboljšega, saj smo krepko čutili posledice spanja na trdih tleh. Sicer trdijo, da je to zdravo, a nam je bilo pošteno žal, da nismo prepričali vsaj enega maserja, da bi šel z nami.

Ko je bil pred nami prvi spomenik tega dne, v Kostrivnici, smo bili vsi v takšni formi kot dan poprej. Z lahkoto smo nadoknadili zjutraj izgubljene ure in predčasno prispeli do obeležja v Jerovski vasi. Tu smo imeli daljši počitek in kosilo. Nekateri so že izgubljali voljo, da bi hodili še naprej, a uspelo nam je, da smo ostali enotni. Prijazno smo odklonili celo ponudbo nekega domačina, da nas s traktorjem potegne do Šmarja. Sprejeli pa smo predlog drugega, ki se je ponudil za vodiča do Šmarja, saj tudi te poti nismo poznali.

Ustavili smo se še pri obeležju na Sladki gori, potem pa nas je čakal le še končni cilj, spomenik padlim v Šmarju pri Jelšah.

Pričakovali smo, da nas bo tukaj morda počakal predstavnik občinske konference ZSMS Šmarje (spodobilo bi se, kajne?), a na žalost ni bilo nikogar. S kratko komemoracijo smo okrog 18.00 ure zaključili naš dvodnevni pohod v spomin padlim in v počastitev dneva borca.

Odšli smo na avtobusno postajo. Ker smo bili skoraj vsi iz istega konca, smo se še naprej držali skupaj. Morda celo preveč, saj nam je izpred nosu ušel avtobus, na katerega smo čakali že celo uro. V prijtno jeznom razpoloženju smo se še poslednjič soglasno odločili in krenili proti Rogaški – peš.

P. S. Zahvaljujemo se vsem, ki so pohod omogočili, posebej še tov. glavnemu direktorju, ki je podpisal naročilnico za hrano in fantom iz Vzdrževalne dejavnosti, ki so hrano in vse ostalo pripeljali na dogovorjena mesta.

NOVO VODSTVO OO ZSMS ZDRAVILIŠČE

22. 5. 1986 smo imeli mladinci Zdravilišča programsko volilno konferenco. Vabljeni so bili vsi mladinci Zdravilišča, vsi naši vodilni delavci, predsedniki DPO in centralnega delavskega sveta Zdravilišča, predstavnik občinske konference ZSMS in mladinci LI Bohor Mestinje.

Zbrali smo se v restavraciji Bohor: 35 mladincev Zdravilišča, predstavnik OK ZSMS Šmarje in predstavniki LI Bohor Mestinje. Začelo smo s konferenco in poročilom dosedanje predsednice o delu mladinske organizacije Zdravilišča v preteklem mandatnem obdobju. Žal je predsednica morala izpustiti odstavek, v katerem se je želela zahvaliti našim vodilnim delavcem za razumevanje in pomoč pri njenem delu v preteklih letih, ker pač ni bil navzoč nihče izmed omenjenih. Ker je ravno priložnost, pa se za navedeno zahvaljujemo po tej poti in obenem upamo, da bo v prihodnosti med mladimi in ostalimi DPO ter vodilnimi delavci še več povezave in sodelovanja.

Torej, izvolili smo novo vodstvo OO ZSMS Zdravilišče in mislimo, da je prav, da ga predstavimo vsem delavcem, posebej pa še mladincem.

Predsednik je PLAVČAK BOŽIDAR, elektrikar iz TOZD Vzdrževalna dejavnost, Podpredsednica: VIZJAK DARJA, receptija Styria, TOZD ZDR. dej.

Tajnica: KRKLEC VESNA, korespondenca, TOZD Zdr. dej.

Blagajničarka: ŠKRABL EDITA, DS Skupne službe

Izvoljene so komisije za različna področja in sicer:

Komisija za idejno politično delo: Sisinger Dušan, predsednik, Halužan Darko in Mikulič Nada, člana.

Komisija za SLO in DS: Dolšak Vojko, predsednik, Plavčak Vinko in Cverlin Vlado, člana.

Komisija za kulturo: Halužan Anita, predsednik, Plavčak Božidar in Müller Romana, člana.

Komisija za šport: Šiljeg Evgen, predsednik, Kamenšek Ivan, Kavaš Mirko in Halužan Betka, člani.

Komisija za informiranje: Matko Brigita, predsednik, Podhraški Olga in Čobec Jožica, članici.

Komisija za MDA: Lapan Pavlina, predsednik, Halužan Darko in Zagorc Kristina, člana.

Komisija za srečanja z drugimi DO: Štefančič Veronika, predsednik, Lapan Pavlina, Šantek Tatjana, članici.

Predsedniki posameznih komisij so istočasno člani predsedstva osnovne organizacije. Poleg teh pa so za člane predsedstva izvoljeni še:

Iz TOZD Zdraviliška dejavnost: Užmah Sanda, Sajko Marita, Šantek Tatjana, Božič Jelena, Jozinovič Zora, Plavčak Vinko, Cverlin Vlado, Šeligo Sonja, Kranjc Nevenka

Iz TOZD Polnilnica:

Čobec Jožica, Kunštek Dragica, Kamenšek Mija in Tramšek Anton.

Iz TOZD Vzdrževalna dejavnost:

Očko Ivan, Križan Helena, Zagorc Kristina.

Iz DS Skupne službe:

Krklec Zdenka in Halužan Betka.

Novoizvoljeni predsednik je na konferenci podal okvirni program dela mladinske organizacije Zdravilišča za naslednje mandatno obdobje. Konkretni program dela po mesecih pa so člani predsedstva sestavili na svojem prvem sestanku 30. 5. 1986.

Vsem novoizvoljenim mladincem čestitamo in jim želimo mnogo uspehov pri njihovem delu. Vse ostale mladince vabimo, da se nam pri izvedbi raznih akcij in nalog čimvečkrat pridružijo.

Naše predpostavljene pa prosimo, da članom predsedstva omogočijo, da se čimvečkrat udeležijo naših kratkih sestankov, ki jih imamo vsaki drugi četrtek ob 9. uri v Strossmayerju.

SKLEPI SAMOUPRAVNIH ORGANOV

Odbor za strokovno izobraževanje

Za predsednico odbora je bila imenovana tov. Pokrajac Darja, za namestnika pa tov. Lipnik Franc.

Potrjena je bila nova vrednost točke za kadrovske štipendije.

Sprejet je bil sklep, da se na podlagi kadrovskih planov TOZD in DSSS objavi razpis za izredni študij.

Ivič Dragici por. Žnidarec je bilo odobreno obročno odplačevanje štipendije.

Prevolšek Divni ni bilo odobreno podaljšanje štipendije, ker nima več statusa študenta.

Humski Miri je bila odobrena povrnitev stroškov tečaja drugega dela III. stopnje angleščine v višini 20.000,- din.

Varjačič Marjani in Johan Cvetki je bil odobren izredni študij ob delu na Višji šoli za zdravstvene delavce v Ljubljani, smer VIP za zdravstveno nego.

Odbor za družbeni standard

Za predsednico odbora je bila imenovana tov. Gobec Jožica, za namestnico pa tov. Čugalj Zinka.

Obravnavana je bila stnaovanjska problematika in sprejet sklep o delitvi sredstev za individualno stanovanjsko izgradnjo po TOZD in DSSS, o limitu, ki se naj ukine, oz. se naj upošteva 18. in 19. člen družbenega dogovora (60 % vrednosti stanovanja v velikosti 90 m²).

Strokovnim službam je bilo naloženo, da pripravijo predloge in dajo pobudo za spremembo pravilnika o reševanju stanovanjskih potreb delavcev, sindikat pa naj izvede javno razpravo.

Za leto 1986 je bilo odobreno zdravljenje naslednjim delavcem:

TOZD Zdraviliška dejavnost

1. BRAČUN Milica, Čateške toplice
2. ČEBULAR Andrej, Čateške toplice
3. KRIŽANEC Anton, Laško ali Dobrna
4. KRIŽANEC Kristina, Čateške toplice
5. KRIŠLIN Terezija, Dobrna
6. KORBAR Rozina, Radenci
7. KOVAČIČ Jože, Atomske toplice
8. NOVAČEK Cvetka, Dobrna
9. POTOČNIK Anica, Rogaška Slatina

TOZD Polnilnica

1. MIKAŠEK Đuro, Doljenske toplice
2. PLOHL ELizabeta, Čateške toplice
3. STOPAR Hermina, Čateške toplice
4. ŠELIGO Jože, Laško
5. ŠERBAK Matilda, Laško

TOZD Vzdrževalna dejavnost

1. NOVAČEK Vojimir, Radenci
2. TRAMŠEK Leopold, Atomske toplice
3. TRAMŠEK Štefka, Atomske toplice

DS skupne službe

1. POHARC Štefka, Mali Lošinj
2. SAJKO Tončka, Dobrna

VIO Šmarje, TOZD VVO Rogaška Slatina je bilo odobreno 10.000,— din kot pomoč pri organizaciji II. pevske revije "Cibican poje."

K.Z.A. Rogatec je bilo odobreno 10.000,— din kot pomoč pri nabavi poučne literature.

Sprejet je bil sklep, da se poravna račun Prešernove družbe Ljubljana v višini 10.000,— din, ker je Zdravilišče njen podporni član.

Marinka Zidar

DELAVSKE ŠPORTNE IGRE ŠMARJE – ARILJE 1986

Letošnje leto se je že tretjič odvijalo srečanje v delavskih športnih igrah med poštenima občinama Šmarje in Arilje. To je srečanje, ki sta ga oba občinska sveta snovala več let, do realizacije pa je prišlo leta 1984, ko smo gostili ekipe Športnikov iz bratske občine Arilje v Rogaški Slatini, Kozjem in Šmarju.

Tudi letošnje leto smo se temeljito pripravili na to srečanje, saj so naše delovne organizacije, nosilke posameznih ekip pripravile vse potrebno za nemoten potek tekmovanja.

Gostje iz Arilje so prispeli z avtobusom v Rogaško Slatino v zgonjih jutranjih urah v petek 30. maja, kjer jih je pričakal sekretar OS. Kljub obilici dežja, ki je neusmiljeno padal z neba, smo uspeli športnike v rekordnem času odpraviti v Beograjski dim na počitek.

To dopoldne so imeli gostje iz Arilj prosto in so izkoristili za ogled Rogaške Slatine, člani obeh predsedstev pa so se sestali v Šmarju pri Jelšah na skupni seji, kjer so se seznanili z organiziranostjo občinskih svetov, ter z natančno vsebino in razporedom tega srečanja.

Popoldne ob 15. uri smo se pričeli zbirati tekmovalci vseh ekip na prostoru TVD Partizana v Rogaški Slatini. Od tam smo posamezne ekipe odpeljali na igrišče oziroma tekmovališče širom naše občine. Tako so se strelke in strelci odpravili v DO Metka Kozje, tekmovalci v pikadu pa v DO Dekor Kozje. Šahisti so se odpeljali v DO M—Jelše v Šmarju pri Jelšah. Tekmovalci in tekmovalke v košarki so se odpravili na igrišče v Ratansko vas, kjer so jih pričakali tekmovalci iz DO KORS oz. Zdravilišča.

Nogometaši so ostali na igrišču TVD Partizana, kjer so jih že čakali člani ekipe iz Steklarne Boris Kidrič.

Vsi, ki smo spremljali tekmovanja smo bili veseli in zadovoljni, ker so se tekmovanja odvijala nemoteno in v prijateljskem vzdušju ter po načelu: ni važen rezultat, važno je, da tekmujemo, da se družimo, da se spoznamo in da se "imamo fajn."

Čeprav niso važni rezultati, pa vendarle, kako smo tekmovali?

Preglejmo letošnje rezultate:

Mali nogomet	Šmarje : Arilje	4 : 5
Košarka Ž	Šmarje : Arilje	37 : 16
Košarka M	Šmarje : Arilje	24 : 50
Pikado	Šmarje : Arilje	187 : 150
Streljanje Ž	Šmarje : Arilje	456 : 397
Streljanje M	Šmarje : Arilje	656 : 657
Šah	Šmarje : Arilje	1 : 3

Po skoraj vseh disciplinah so v skupnem seštevku vodili gostje iz Arilja 4 : 3. Ostala je še ena disciplina in sicer vleka vrvi, ki pa je bila na sporedu ob 20. uri pred delavsko restavracijo Lip BOHOR v Mestinju.

Naj omenimo, da so gostitelji popeljali svoje goste na ogled proizvodnje v svoje del. organizacije, kjer so jim pripravili manjši sprejem ter podelili skromna spominska darila. Gostje so si tudi ogledali proizvodnjo v posameznih delovnih sredinah ter se tudi dodobra seznanili in sprijateljili s svojimi gostitelji.

Ponovno smo se zbrali vsi pred obratom družbene prehrane LI Bohor v Mestinju. Nestrpnost smo pričakovali še izvedbo zadnje discipline — vleko vrvi. Za našo ekipo je nastopila ekipa sestavljena iz simpatičnih "holcerjev," DO LI Bohor iz Mestinja. In fantje so potegnili. Bilo je dosti šaljivih prizorov, vendar rezultat je izenačen, saj so naši fantje dobro potegnili in zmagali z 280.

Tako je končni rezultat 4 : 4, kar pa mi slimo, da je realno.

Natančno ob 21. uri se je pričelo tovariško srečanje, popestrjeno z glasbo za ples. Med tem je bilo tudi razglasitev rezultatov ter pozdravna govora predsednikov obeh občinskih svetov.

Udeleženci so se v prijetnem vzdušju zadržali v obratu družbene prehrane vse do zgodnjih jutranjih ur.

V soboto smo za udeležence iz Arilja organizirali tudi izlet v Celje ter ogled muzeja revolucije, kjer jih je vodil direktor te ustanove tov. Lah Emil.

Po končanem ogledu smo se odpravili še na koso v Gostišče KK Hmezad na Virštajn.

V prijateljskem vzdušju smo se zadržali do večernih ur, nakar so se gostje iz Arilja poslovili in krenili proti domu z, vsaj tako so zatrjevali, lepimi vtisi in v želji, da se moramo naslednje leto žopet dobiti, seveda v Arilju in s tem še bolj utrditi naše bratske vezi.

Smatramo, da smo tudi s tem srečanjem dokazali, da gremo k tesnejšemu povezoivanju in spoznanju obeh narodov, ki so se že dokazale v predhodnih srečanjih in ki se bodo utrjevale tudi v bodoče.

Že sedaj velja razmišljati o naslednjem letu in o bodočem srečanju, ko bomo z avtobusom športnikov vrnili obisk našim dragim gostom iz Arilja.

Na koncu bi želeli izraziti vso pohvalo in priznanje vsem udeležencem ter soorganizatorjem tega srečanja, saj smo še enkrat vsi skupaj dokazali da, če hočemo, tudi znamo in zmremo.

V. F.

ORGANIZIRANO LETOVANJE — DODATNE KAPACITETE

Glede na to, da je po razdelitvi počitniških kapacitet odpadlo 32 % prosilcev, je strokovni svet predlagal odboru za družbeni standard, da poskuša pridobiti dodatne kapacitete za letovnje.

Na pot sva se podala s tov. Markovinovičem ter obiskala Njivice, Baško in Portorož. V Njivicah na Krku smo se dogovorili za dodatni dve sobi, v Baški so bili hotelski delavci pripravljene pristopiti k našemu sporazumu o menjavi hotelskih sob, vendar šele v naslednjem letu, ker so v letošnji sezoni že zasedeni, izven sezone pa pri nas ni interesa za letovanje, vsaj ne v tolikšni meri, da bi morali iskati dodatne kapacitete. V Portorožu sva se pogovarjala s hotelskimi delavci hotela Metropol. Dogovorili smo se za eno sobo v mesecih julij in avgust s tem, da bi bilo to začetek našega sodelovanja, katerega bi v naslednjem letu razširili. Tako imamo letos zagotovljenih v prikolicah (2 Zaton, 2 Mali Lošinj, 5 Fažana) 72 izmen po 10 dni. V hotelih Njivice 56 izmen po 10 dni (8 sob s 3—4 ležišči od 1/7 do 10/9—1986).

V Portorožu bo hotel Metropol nudil 8 izmen po 10 dni (1 soba s 3 ležišči), Dom Železarne Ravne pa 9 izmen po 10 dni (1 soba s 4 ležišči od 10/6 do 10/9—86). Tako imamo sedaj v hotelskih objektih 3240 nočitev in v prikolicah 2160 nočitev, skupaj 5400 nočitev.

V Kranjski gori bo v hotelu Kompas 300 nočitev v zimski sezoni. Komisija za organiziran oddih delavcev je dodatne kapacitete razdelila po istem principu kot prejšnje.

V teku letošnjega leta bomo dokupili še eno prikolico, katero bomo do konca leta skompletirali in v naslednji sezoni postavili v enega od kampov v Istri.

Herič Jože

POROČILO O REŠEVANJU STANOVANJSKE PROBLEMATIKE V DO ZDRAVILIŠČE

Odbori za stanovanjske zadeve po TOZD —ih in DSSS so v mesecu aprilu objavili razpis za sestavo prioritete liste za stanovanja in posojila za individualno stanovanjsko izgradnjo. Po preteku razpisnega roka (30 dni) so se odbori ponovno sestali in obravnavali prispele vloge prosilcev za stanovanja in stanovanjska posojila ter sestavili predloge prioriteten list, ki so bili objavljeni na oglasnih deskah.

V pritožbenem roku so se kmalu pričele raznorazne razprave in danih je bilo precej pripomb na predloge prioriteten list za stanovanja in stanovanjska posojila. Ugotavlja se, da določila samoupravnega sporazuma in pravilnikov o reševanju stanovanjskih potreb delavcev ne delujejo učinkovito v reševanju najbolj perečih stanovanjskih problemov, ampak dajejo pretirane ugodnosti tistim delavcem, ki želijo izboljšati svoj stanovanjski standard. To zlasti velja za delavce, ki so zaprosili za akredit v zvezi z adaptacijo stanovanjskih hiš. Obstajajo pa tudi primeri, ko je stanovanjsko zgradbo treba nujno popraviti ter tako doseči vsaj povprečni stanovanjski standard, prosilec pa ni upravičen do kredita, ker z adaptacijo ne pridobi novega stanovanjskega prostora (24. člen pravilnika o reševanju stan. potreb delavcev). Prav tako se je pojavila kritika, da so različne vrednosti točk pri dodeljevanju stanovanjskih posojil nesprejemljive, ker se tako porajajo neenakosti v položaju delavcev iz različnih TOZD in DSSS.

Centralni delavski svet DO Zdravilišča je na seji dne 26. 6. 1986 analiziral stanje, ki je nastalo pri letošnjem razdeljevanju stanovanjskih posojil in pri sestavljanju prioriteten list za dodelitev družbenih stanovanj in stanovanjskih kreditov. Ugotovil je, da so se pri tem delu pojavile očitne nepravilnosti, ki v glavnem izvirajo iz učinkov naših samoupravnih splošnih aktov.

Z ozirom na nekatere anomalije pri delovanju veljavne samoupravne prakse glede dodeljevanja stanovanjskih kreditov Centralni delavski svet meni, da je potrebno nekatere določila samoupravnega sporazuma in na njegovi podlagi izdelanih pravilnikov razumeti na naslednji način:

1. 3. alineja 24. člena Pravilnika o reševanju stanovanjskih potreb med drugim določa, da se lahko dodeljujejo posojila tudi za adaptacijo zasebnih stanovanjskih zgradb oziroma stanovanj, za njihovo prezidavo, prizidavo itd. V nadaljevanju teksta navedene alienje je formulacija, iz katere bi bilo mogoče sklepati, da je to takšnega posojila upravičen samo prosilec, ki bi z adaptacijo pridobil novi stanovanjski prostor. Takšno tolmačenje pa ni življenjsko, saj obstajajo primeri, ko je treba nujno popraviti zgradbo ter tako doseči vsaj povpre-

čen stanovanjski standard. Jasno je, da je cilj naše DO reševati in rešiti tudi takšne primere. Zato CDS meni, da so do adaptacijskih posojil upravičeni tudi prosilci, ki ne pridobivajo novih stanovanjskih površin.

2. Ker pa bi tako tolmačena določila 24. člena navedenega pravilnika zagotavljala stanovanjska posojila tudi prosilcem, ki z adaptacijo razširijo svoj stanovanjski prostor, bi lahko prišlo do nedopustnih zlorab. Med drugim bi se lahko zgodilo, da bi bil do posojila upravičen prosilec, ki že ima ustrezno stanovanje, torej je njegov stanovanjski problem dejansko že rešen, novi prostori pa bi lahko služili za oddajanje oziroma za podobne namene. S tem v zvezi CDS meni, da je v takšnih primerih treba analogno uporabiti določila 23. člena pravilnika, ki opredeljuje velikost družbenega stanovanja, do katerega so upravičeni prosilci glede na število družinskih članov. Prosilec za stanovanjsko posojilo, ki torej že ima stanovanje v mejah 23. člena naj torej ne bi bil upravičen do posojila za njegovo razširitev.
3. Centralni delavski svet sodi, da bi bilo umestno poenotiti vrednost točke za izračun zneska stanovanjskega posojila na 2.181,— din, kar pomeni, da bi takšna vrednost točke veljala za vse prosilce ne glede na dejstvo, kje so zaposleni.

Zgoraj navedene usmeritve in priporočila Centralnega delavskega sveta, sprejete na seji dne 26. junija 1986, so bile posredovane v obravnavo in sprejem vsem delavskim svetom TOZD in DSSS.

Kar zadeva pritožbe zoper prioritete liste prosilcev za dodelitev družbenih stanovanj, ugotavljamo, da razumevanje določil samoupravnih aktov ni sporno. Skoraj vsi pritožbeni razlogi (razen očitnih pomot) se nanašajo na očitke o neustreznosti sedaj veljavnih meril. Te pa se lahko spremenijo samo z dopolnitvijo sedaj veljavnih aktov.

M. M.

DRUŽBENA PREHRANA — MALICE

V zadnjem času je bilo veliko pripomb in kritik na račun družbene prehrane oz. malic. Zato se je konferenca OO ZSS v DO odločila da izpelje med delavci posebno anketo o družbeni prehrani. Od razdeljenih 1100 anketnih listov se jih je vrnilo 284 kar je 26 %. To je sicer malo, a glede na naše izkušnje z anketami v naši DO, kjer se nam je do sedaj posrečilo dobiti pri raznih anketah nazaj komaj nekaj okrog 10 % anketnih listov, kar dosti. In kaj je pokazala anketa:

Na vprašanja so bili takšni odgovori:

- kako se hranite
 - a) redno 74 %
 - b) občasno 24 %
 - c) se ne hranim 2 %
- s kvaliteto malice
 - a) sem zadovoljen 30 %
 - b) nisem zadovoljen 22 %
 - c) sem delno zadovoljen 47 %

Najpogostejša opomba: malica včasih zelo slaba, neslano, ali preslano, preveč testenin, solata oveta in premalo oprana ter slabo pripravljena.

- S količino malice:
- a) sem zadovoljen 50 %
 - b) nisem zadovoljen 20 %
 - c) sem delno zadovoljen 30 %

Najpogostejša opomba: včasih premalo, večkrat bi lahko bila priloga in solata.

- z raznovrstnostjo malice
 - a) sem zadovoljen 46 %
 - b) nisem zadovoljen 21 %
 - c) sem delno zadovoljen 34 %

Najpogostejša opomba: enolično.

- s postrežbo
 - a) sem zadovoljen 52 %
 - b) nisem zadovoljen 24 %
 - c) sem delno zadovoljen 24 %

Najpogostejša opomba: pogosta nevljudnost, počasnost, dela se razlika med delavci.

Dietna prehrana

Od anketiranih potrebuje dietno prehrano 21 %. Polovica ugotavlja, da za dietno prehrano ni poskrbljeno.

Predlogi: naj se točno opredeli kuhinja, v kateri bodo kuhali dietno prehrano in da možnost izbire diete, ker za vsako bolezen ni primerna ista dieta. Omogočiti dietno prehrano tudi delavcem, ki se hranijo v internih menzah (polnilnica, terapija).

Predlogov za izboljšanje sedanjih razmer je veliko, in to:

- organizirati posebno samopostrežno menzo,
 - pripravljati kvalitetnejšo in okusnejšo hrano,
 - ob hladnih dnevih naj ne bo hladna mlaica (ribe),
 - večja izbira malice,
 - boljši — kulturnejši odnos strežnega osebja in kuharjev do delavcev,
- ki se hranijo v restavracijskih objektih. Možnost nakupa dodatnih jedi, ampak ne po restavracijski ceni. Cenejši trimvit in pivo.

Pripomb in predlogov je bilo še veliko, vendar je srž zgoraj navedena. Upajmo, da bodo kritike sprejete dobronamerno kot pripomoček za boljše organiziranje družbene prehrane.

J. H.

Utrinki iz zgodovine našega zdravilišča:

NEKAJ MANJ ZNANIH O OČETU PRVE KNJIGE O NAŠIH VRELCIH

Vemo, da je bil J. B. Gründel avtor prve knjige o rogaški zdravilni vodi "Roitschocrene." Tiskana na Dunaju je izšla leta 1685 v latinščini nato pa v nemščini leta 1687 v Gradcu.

Medtem ko se o naših vrelcih piše že okoli 290 let, se o piscu samem ve prav malo, še več, to kar je bilo pisanega je sila skromno.

To stanje ni adekvatno z množtvom opaznih del, ki jih je ta plodni prirodoslovec in zdravnik objavil v svojem življenju.

Nejasnosti pričanjajo že pri njegovi biografiji. Še do danes ni nihče zanesljivo ugotovil letnice njegovega rojstva. Domnevno leto rojstva bi naj bilo leto 1650. Po rodu je Šlezijec. To je ugotovil leta 1838 slatinski zgodovinar dr. E. H. Frölich. Rojstni kraj naj bi bil Lingtenwald (poljsko ime Krzywowa). Nekateri pisci so hipotetično domnevali, da bi Lichtenwald lahko bil tudi naša Sevnica, ki je ponemčeno ime za ta kraj ob Savi. Domneva o tem je kaj kmalu izginila iz kombinacije, ker ni nobenih podatkov o tem, da bi Gründel tamkaj služboval. Pač pa so se domneve o tem razširjale na možna rojstna kraja Maribor ali pa Glogau v Šleziji.

Malo je pisanega tudi o njegovem šolanju in o kraju študija medicine in filozofije. Nek pisec navaja, da je Gründel doktoriral iz tematike "o puščanju krvi," in to na Dunaju. Tudi ta dva podatka sta bila ovržena z izsledki dr. Grmeka. Le—ta je v administraciji medicinske fakultete na Dunaju našel pismeni akt, s katerim dekan tega vseučilišča opozarja dr. Gründla, da naj ne ordinira na Dunaju, ker da nima dunajskega doktorata. Slej kot prej velja domneva, da je Gründel doktoriral nekje v Nemčiji, kjer je tudi znanstveno deloval. Z večjo mero gotovosti pa zatrjujejo, da se je na Dunaju zadrževal že okoli leta 1679 kot vojaški zdravnik in tam sodeloval pri drugem obleganju Dunaja leta 1683, nato pa do leta 1701 v Mariboru kot fizik. Ordiniral je tudi v Gradcu.

Poročen je bil z ženo Rozo Veroniko in sta imela tri otroke: sina Antona Franca, leto rojstva ni znano, poznejši zdravnik v Ptujju in inšpektor rogaških vrelcev, Ivana JOSipa krščenega v Mariboru 20. II. 1693 in hčerko Eleonoro Rozo, tudi krščeno v Mariboru 26. X. 1694.

V nekem bibliografskem izdanju iz leta 1731 je objavljen popis okoli 23 Gründlovih razprav (iz obdobja 1685 — 1702). Zanimivo pri tem je bilo, da v tem ni navedena njegova doktorska dizertacija niti ne delo Roitschocrene.

Dr. A. Režek se v Lij. vjes., 85:759, 1963 opira na zanimivo ugotovitev nekaterih starejših zgodovinarjev o rogaških vrelcih dol 1. 1803, po kateri bi naj bilo Gründlovo delo Roitschocrene objavljeno tudi v hrvaščini. O tem je pisal J. B. Winklner 1. 1810. Čeprav gre pri tem morda le za

izvleček vsebine, je to vendarle imeti za zanesljivo dejstvo, sam mu še do danes ni nihče oporekal.

Zanimivo je tudi dokazano dejstvo, da je dr. Gründel postal po objavi Roitschocrene član Academiae naturae curiosorum s častnim naslovom "Coelius Aurelianus Grundelius."

Čudno je pa tudi to, da nikoli več pozneje dr. Gründel ni ničesar pisal o naših vrelcih pa čeprav je še 15 let zatem služboval v Mariboru.

Dolgo časa so se rogaški pisci spraševali po motivu, ki je Gründla pobudil na znanstveno preučevanje naših vrelcev. Razhajali so se v dve smeri: prva, ki je najbližja resnici, je ta, da je Roitschocrene plod obilnega prirodnoznanstvenega znanja in medicinskega dela, ki ga je dr. Gründel imel. Drugi zopet menijo, da ga je k pisanju pobudil dvorski zdravnik dr. Sorbait, univerzitetni zdravnik na Dunaju, ki je znan po tem, da je o rogaških vrelcih pisal v delu Praxis Medicae in o velikih uspehih, ki jih je imel pri svojih pacientih z zdravljenjem z rogaško mineralno

vodo. Ob logičnem sklepanju ta motiv odpade. Res je dr. Gründel imel stike s prof. dr. Sorbaitom, vendar je bil takrat že cenjen zdravnik in prirodoslovec, znan daleč preko meja tedanje Avstrije.

Tako kot leto rojstva, je tudi leto Gründlove smrti zavito v tančico negotovosti. Najbližji resnici je podatek, da je umrl leta 1705 v Mariboru. Letnica je dokaj medlo spominjana v nekrologu, ki je bil objavljen leta 1709.

Vsebina nekrologa je bila približno takšna:

"Tukaj leži gospod B. Grundelius, fizik, zaradi katerega še mnogi ne leže. Bil je raziskovalec naravnih pojavov, radi njih boljšega poznanja se je podal v globino zemlje Počivaj v trikratnem miru: v prevem zaradi trudapolnega dela na zemlji, v drugem, ker je tvoje telo pod zemljo in v tretjem, ker je tvoja duša v nebesih.

Počivaj dokler zvok trobente ne bo vse privedel pred Njegov tron."

S. Čujež

ŽENSKI PEVSKI ZBOR JE PRAZNOVAL

7. junija je bil v zdraviliški dvorani koncert ŽPZ, s katerim je zbor proslavil svoje petletno delovanje. Ustanovljen je bil v januarju leta 1981, na pobudo ljubiteljc petja, zaposlenih v Zdravilišču. Zbor je začel delovati kot sekcija pri kulturnem društvu Svoboda. Še istega leta paje prevzelo pokroviteljstvo nad zborom Zdravilišče. Zbor se je tako poimenoval v ŽPS Zdravilišča Rogaška Slatina. V začetku je bil zbor zelo številen, sedaj pa šteje 34 pevk. Vodi ga zborovodja Franc Plohl.

Vseh pet let je zbor pridno delal in dosegel že kar lepe rezultate. Vsako leto sodelujemo na občinski ravni odraslih pevskih zborov. Lansko leto smo bile celo tako uspešne, da so nas izbrali za sodelovanje na regijski ravni pevskih zborov v Celju. Ocene tega nastopa so bile za zbor zelo vzpodbudne. Pevke smo se udeležile trikrat Pevskega tabora v Šentvidu pri Stični. V Rogaški Slatini smo sodelovale na številnih proslavah, imele štiri samostojne koncerte, gostovale smo v Šentjurju in Kostivnici.

Čeprav moramo pevke žrtvovati veliko prostega časa, tudi preko 200 ur letno,

marljivo obiskujemo vaje, ker rade poje-mo. Zasluge, da zbor iz leta v leto napreduje ima brez dvoma naš poštovni zborovodja, ob njem pa tudi naš pokrovitelj Zdravilišče. Ta nam pomaga premagovati finančne težave, uredil nam je pa tudi ustrezne prostore za vaje. Na razumevanje smo pevke naletele tudi pri GOKOP-u v Rogaški Slatini, pri LIP Mestinje, pri TURISTIČNEM DRUŠTVU in seveda pri Občinski kulturni skupnosti.

Vsem se prisrčno zahvaljujemo z obljubo, da bomo še naprej marljivo vadile in ljubitelje lepe pesmi privabliale na naše koncerte.

Ob tem vabimo dekleta in žene, ki bi rade sodelovale v zboru in imajo posluš, da se nam pridružijo.

Zglasite se na Soči, tam imamo vaje, v septembru prvi ali drugi ponedeljek ob 19. uri. Zbor bi rade pomladile in povečale.

Pridite, rade vas bomo sprejele medse.

L. M.

ZA NAŠ VSAKDANJI KRUHEK

Visoko, pod hribom stoji hišica. Neda-leč manjši hlev, v katerem mirno počiva živina. Tudi pes pred hlevom ima še mirno noč. Ptički najprej potihno, nato pa vedno glasneje žrgolijo vsak svojo melodijo. "Saj je že dan," si reče gospodar in kar hitro zleze izpod odeje. "Nakrmiti moram krave, preden grem na težko delo z njimi in preden bo posijalo sonce." Iz stekleničke naredi dolg požirek "močnega" in odreže debeli, lepo zapečeni kos kruha. Roka se mu trese, ko reže v zlato rumeno skorjo. "Ti, ljubi kruhek, koliko moči in življenja si mi že vzel! Pa da te le imam! Bog daj, da ne bi nikoli prišlo do tega, da te več ne bi imel, si govori, ko ga gleda in zavija v papir. Spravi ga v žep, da bo jedel med potjo, ker bi izgubil preveč časa. Na voz naloži plug, vpreže živino in počasi krenejo na drugi hrib, kjer leži še velika, nezorana njiva. "Le rasti, rasti trava, da bom imel kaj kositi in živini dati, le tasti, rasti pšenička, da bo dosti kruha." Spomni se, da je lačen. Iz žepa vzame kruh, ga odvijte in z velikim tekom zagrije vanj. Pogleda proti vzvodu, kjer sončni žarki že rumenijo škrlatno zarjo. "Prepočasni smo," reče kravam in jih s pokom biča požene, da hitreje stopijo, čeprav utrujene od prejšnjega dne. Ko prispejo do njive, zavije kruh, ki ga ni utegnil pojesti, lepo nazaj v papir in spravi v žep. "Potem bo še bolj dober. Le kako tega danes mladi ne vedo? Preveč jim gre dobro, preveč vsega imajo, pa za delo jim ni," glasno godrnja, ko drži plug, da mu reže globoke brazde.

Nekje v dolini začnejo brniti traktorji. "Tudi oni tam doli gredo na delo, se tolaži. "Pa kaj, ko se lepo vsede za volan in s traktorjem vse naredi, orje, brana, sadi, škropi, jaz pa moram vse z rokami." In še trdneje prime za plug, ker ga trda zemlja hoče odriniti. "Nimam več prave moči in prestar sem že, ga prešine boleže spoznanje. "Le zakaj mladi nočejo več delati? Samo čim manj in čim lažje. Se nič ne vprašajo kaj bo jutri, če v pekarni ne bodo spekli dovolj kruha, če v mlekarni ne bodo dobili dovolj mleka, koliko stanejo stroji, koliko trpljenja ti lahko uniči narava v enem samem dnevu, v eni uri ..."

Premalo poznamo, kako dolga in težka je pot od brazde do kruha, ki sredi noči za-diši na polici. Čez nekaj ur pa že ležakos, še rahlo topel na tleh. Eden, drugi, več ... Vendar to nikogar ne moti. Da ne bi ravno stopili nanj, ga z nogo brčne v najbližji kot, ali pa še to ne. Zakaj? Morda res zato, ker ga jedovolj, preveč za nekatere. Včasih so rekli: "če kruhek pade ti na tla, poberi in poljubi ga." Vemo, da tega danes ne bomo naredili, ker imamo drugačne (?) higienske navade, kruh na tleh je umazan, a pobrati ga ni težko. Zakaj se tako obnašamo? Ne samo do kruha, do vsega.

Nismo bogataši, reveži smo. Kaj bo, če zmanjka goriv, gnojil, zaščitnih sredstev, če se zaprejo meje, ... ? Brez vojn in katastrof bomo lačni. Nam tudi nesreča pred kratkim ničesar

ne pove? Bomo še naprej nekontrolirano porabljali električno energijo in za vedno večje potrebe gradili nove, mogočnejše jedrske elektrarne?

Drobna razmišljanja za ljubi kruhek, medtem ko počasi in vztrajno uničujemo svet.

Mira

OČIŠČEVALNA AKCIJA

V aprilu smo imeli krajanji Rogaške Slatine očiščevalno akcijo. Tudi učenci naše šole smo pomgali po svojih močah.

V četrtek smo prišli v šolo z vrečkami za smeti in vrečko, ki smo si jo dali na roko, ko smo pobirali smeti. Nekateri učenci so imeli tudi polivinilaste rokavice. Od-delčne skupnosti so imele vsaka svoje področje, ki so ga morale očistiti. Učenci našega oddelka smo očistili pot od samopostrežne trgovine do restavracije Sonce. Pobrati smo veliko papirčkov, vrečk od bombonov in od raznih sladkarij. Naše vrečke so bile kmalu polne. Odvrgli smo jih v kontejner za smeti.

Med potjo domov sem razmišljala, da nam ne sme biti vseeno, kako izgleda naš kraj, ki je tako znan po svetu. Upam, da zdaj od nas ne bodo leteli papirčki na vse strani, ker smo videli, da se potem porabi za čiščenje veliko časa.

Irena Bajc
3. b razred

NARAVA

1

Vse manj in manj na travnikih je rož,
vse manj in manj v parkih je dreves.
Le v gozdu je še kakšno mesto,
kjer naj bi ostalo zmeraj čisto.

2

Oj, ko ljudje ravnali bi lepo,
vse več in več bi rož bilo,
v parkih zrastle bi drevesa,
Oj ko ljudje ravnali bi lepo!

3

Včasih potok bil je čist,
otroci so se v njem igrali,
sedaj pa zgleda kot smetišče,
ki je polno kant in vrečk.

4

Ko bi človek naravo ceniti znal,
je ne bi onesnaževal.
V naravi rože bi cvetele,
na vejah ptice bi si pele.

Aleš Otorepec, 3 a

OTROCI SO POVSOD, POVSOD JE ČERNOBIL

Letošnji mesec mladosti je zasenčil zlo-vešč oblak človeške malomarnosti in vzvišenosti. Kakšno škodo je dejansko povzročil, bodo lahko pravilno ocenili šele naši ljubi otroci. Morda je v tej nesreči tudi kanček sreče. Kdo ve? Morda se bodo sedaj zamislili tudi veliki in močni, ki se igrajo z orožjem zdaj tu, zdaj tam in rožljajo vsak s svojo "edino zveličavno" politiko. Ob takšnih trenutkih se vidi, da je svet v bistu zelo zelo majhen in da na ta način pač nihče ne more slaviti zmage. Vidi se realnost in nerealnost obveščanja posameznih vlad in neobjektivnost ekonomske politike nasprotujočih si tabarov. Predvsem smo pa videli, da je svet budnejši kot kdajkoli prej. Bolj kot kdajkoli prej se bojimo za zdravje nas in naših prihodnjih generacij.

Res se bojimo za zdravje naših malčkov, ki vse prehitro odrščajo, pa se tega še zavedamo ne. V nenehnem tempu in vsakdanjih stresih še opazimo ne, da so v bistvu prepušeni sami sebi, televiziji, (ki je zamenjala staro mamo) in družbi. Saj ni časa, da bi jim prisluhnili. Pa toliko tega bi nam radi ppedali. Koliko pametnih stvari se plete po njihovih glavicah — dokler še niso pokvarjeni. Kdo jih pokvari? Seveda mi, ker jim ne znamo prisluhniti. Iz sočutja do otrok pa prisluhemu EPP—ju, ki ima za vabo najraje lepe otroke in nadnaravno lepa bitja. Danes bi že vsi radi bili nadnaravni, zato vse bolj na naravo pozabljamo in jo zavestno uničujemo.

Je mladina kriva, če je razpuščena, ob-ječna? Saj nima kaj izgubiti, ker ničesar nima — razen preveč svobode in premalo ŽIVLJENJSKE ŠOLE.

Iz usmerjene šole prihajajo "FAH IDI-OTI," natrpani s podatki, s katerimi si lahko v življenju prekleto malo pomagajo. Z diplomom v žepu naskakujejo most, kjer v stolčku počiva stara kot ...

Prisluhnimo jim vendar, dokler so še naravni in ne delajmo iz njih EPP — popačence.

Prisluhnimo tudi naravi, ki ima vselej prav.

RUSTI

V GLOBINI

Padam v globino,
vedno globlje, globlje,
kje bom pristal?
Okrog mene je tema.
Rahle sence znanih postav ostajajo za mano.
Počutim se uničen.
Se lahko vrnem?
Vrnem v stvarnost?

Nemogoče.
Resnica je kruta,
ne prizanaša nikomur.

Pristal sem.
Čutim trdna tla.
Pred mano je izhod.
Uspel sem.

TEO

NOVO, NOVO – TELEFONSKA ABECEDA

Ker imamo vedno rajši moderno izražanje, sploh pa novo govorico našega samoupravnega sistema, je zadnji čas, da uvedemo tudi novo telefonsko abecedo.

Za boljše in ekspeditivnejše poslovanje, seveda 90 % vseh poslov se opravi s telefonom, mora biti telefonska govorica jasna in vsem razumljiva. Sestavni del govora pa je abeceda. Sedanja je že zastarela, imena krajev pa že vsak RTV napovedovalec po svoje izgovarja, zato predlagam **ново**, svežo, aktualno. Besede, ki jih imamo vsak dan na jeziku in so vsem skupne.

- A – Administracija
- B – Bratstvo
- C – Centralizem
- Č – Čevapčići
- D – Devizni deficit
- E – Espresso
- F – Finance
- G – Govorniki
- H – Heroji
- I – Izvozne igrice
- J – Jugoton
- K – Kolonaokolo
- L – Lepa Brena
- M – Mladina
- N – Novi zakon – nova himna
- O – Olimpiada obljub
- P – Polog problemov
- R – Razsežnost
- S – Solidarni sporazumi
- Š – Šovinizem
- T – Televizija
- U – Univerziada ukrepov
- V – Volitve
- Z – Zgubaši
- Ž – Živa žoga

RUSTI

Kot vaš stari gost (v več kot 30 letih nazaj sem bil tu 7 do 8 krat) moram izraziti svoje zadovoljstvo in absolutno priznanje osebju Zdravilišča, posebej pa osebju, ki opravlja zdravstvene storitve in terapijo, za kulturne in topel odnos do pacientov.

Med gosti imate ljudi raznih starosti in kulturne ravni s še različnejšimi boleznimi in ni lahko vsem ugoditi.

Vse pohvale in hvaležnost izražam v imenu udeležencev minule vojne, ki se v vašem okolju zares lahko prijetno odpočijejo in zdravijo. Pri tem sem navdušen nad vašim najmlajšim kadrom, ki ga tako pravilno vzgajate in vam želim tudi v bodoče veliko uspeha.

S spoštovanjem!

Jovo Mihajlović
11000 BEOGRAD,
Šolina 5

ŠE VEDNO SMO ENA DRUŽINA – DOKAŽIMO, DA JE TAKO!

Zlasti v času, ko je naše glasilo začasno prenehalo izhajati, smo bili presenečeni nad zaskrbljenostjo in sugestijami naših bivših sodelavcev – sedaj upokojenih in upokojencev v zvezi z njegovo nadaljnjo usodo. Nismo pričakovali, da imamo med njimi tako zveste bralke in bralce, zlasti še, ker je bilo doslej v njihovih vrstah malo takšnih, ki bi zbrali dovolj korajžje in se kativno vključili v naše delo. Danes moramo priznati in to priznanje je za nas razveseljivo, da smo se zmotili. Ugotavljamo namreč, da so Vrelci ena izmed pomembnih vezi, ki uresničuje naše, ob odhodu v pokoj tolikokrat izrečene želje, da bi tudi vnaprej ostali ena družina.

Dragi naši (bivši) sodelavci!

Vsi, ki nadaljujemo vaše dlo in cenimo vaše dosežke, na katerih gradimo dalje, želimo, da bi naše nadaljnje vezi ne pomenile samo prebiranja Vrelcev in tradicionalnega letnega srečanja. Sodelujte z nami! Uredniški odbor bo vesel vsakega prispevka, v katerem boste prikazali vašo doživljaja, težave, dosežke, pa tudi predloge za naš nadaljnji razvoj. Gotovo imate kaj povedati, pa tudi čas za to bi se verjetno našel, čeprav spadajo upokojenci, vsaj večina tako trdi, med najbolj zaposlene občane.

Z nestrpnostjo pričakujemo vaš odziv!

Lep pozrav!

UREDNIK

GOSTI O NAS

Elza in Vitomir Krušec iz Zagreba (upokojenca, 60 in 65 let)

Po nasvetu sorodnikov hodita na zdravljenje in preventivne preglede. Z vsemi storitvami sta zadovoljna, postrežbi v Slovenskem domu pa dajeta oceno pet (5). Glede prehrane sta mnenja, da je premalo zelenjave. Želita si več zelja, buč in fižola. Pri športno medicinski rekreaciji ne sodelujeta, zato pa tem rajši obiskujeta kulturne prireditve, zato nadaljujeta:

"Imela sva srečo, da sva bila tukaj ravno ob dnevnih jubilejnih prireditvah v okviru 320 letnice. Vse je bilo odlično organizirano. Želita si, da bi bilo vsako leto kulturno življenje in vse ostalo tako, kot v tem jubilejnem letu. Posebna pohvala pihalni godbi iz Linza, kot tudi gostom iz Zagreba – Vladimiru Rudžaku in drugim. Enako velja za ansambel Avsenika.

Največ pohval pa vsem tistim ki urejajo parke in vso okolico. To je bil dopust za oči."

Na koncu dodajata, da sta pozabila pohvaliti še lepo urejen muzej in da tudi anketo pošiljata šele sedaj, ker sta jo ob odhodu pozabila oddati.

Rudi Stiplošek

Spoštovani tovariš direktor.

Sprejmite, prosim, našo zahvalo in izraze občudovanja do vsega vašega dela, idej in vseh zvez stalnic, ki vas vodijo, da je vaša inštitucija še vedno na tako visokem nivoju. Pravzaprav vedno boljša. Zakaj povdarjam besedici "še vedno??" Iz grenkega spoznanja, da v naši lepi domovini pripadajo objekti in njihove dejavnosti, četudi so v prvih letih zagona obetali vrhunsko kvaliteto.

Kolikšno vztrajanje je potrebno, da se doseže in obdrži to, kar imate pri vas – vem me MEDICINSKE SESTRE iz generacije 1948/51 najbolje!!

Več kot mesec je minilo, odkar smo pri vas proslavljale 35 jubilej diplome. Pomeni, da odhajamo v "penzijo."

Bile smo vaši gostje in to ne tisti "običajni" s slabšimi ali boljšimi navadami v svojih lastnih domovih. Me smo namreč generacija, ki je začela orati ledino napredka. Skoraj vse smo bile celo delovno življenje na vodilnih položajih doma in v tujini, zaradi česar imamo še posebno ostro oko in tanko uho.

Naš kritični čut je hote in nehote iskal ali pa pričakoval vsaj nekaj neugodnega! A glej ga vraga, ničesar takega zazbal ali občutil!! Od sprejema v recepciji, sobaric, postrežbe v restavraciji, do osebja, ki skrbi za bazen, neverjetne prijaznosti, pozornosti – vse do bleščeče čistoče, ki je dobesedno frapantna za današnji čas in naše nekulturne navade. Vaši natakariji pa so sploh čudež svojega poklica v tem nezadovoljnem času!!

Posebej bi se rada zahvalila vaši kulturni animatorki in pa glavni sestri Štefki, ki je vse dni bedela nad našim ugodjem!

Z eno besedo – vaša Rogaška je biser današnjega časa!

S spoštovanjem in ljubeznijo.

Jana Krek, v imenu 50 kolegic!

Spoštovano uredništvo!

V Zdravilišču Rogaška sem preživela 12 rekreativni dni. K sreči še nisem tak bolnik, da ne bi mogla hoditi v naravo. Celona vašo Donačko goro sem se povzpela. Zaradi izjemne piramidaste oblike sem jo poimenovala Rogaški Matterhorn. Verjetno nisem prva s to asociacijo.

Imela bi kar slab občutek, če se ne bi rahvalila za prijazno strežbo, čistočo v bivalnih in drugih prostorih, za tik-tak terapevtske storitve (masaže, mineralne kopele itd.) za prizadevne točajke mineralne vode, za njihov ljudski odnos in še za marsikaj neizrečenega, kar velja ostalemu osebju.

Lepo vas pozdravlja Ana Čebulj, Sava Kranj

MARLJIVI BRODARJI

Komaj dve dobri leti sta minili, odkar je skupina slatinskih entuziastov sprejela in tudi uresničila idejo o množičnem in načrtnem izkoriščanju športno—rekreativnih možnosti, ki so nastale z dograditvijo akumulacije Vonarje. Tako so se ribičem pridružili še brodarji, organizirani v brodersko društvo. Posebej velja poudariti, da nas k uresničitvi zastavljenega cilja niso vodili zgolj osebni, ozki interesi. Pred očmi nismo imeli samo lastne zabave in rekreacije, temveč tudi željo, da sodelujemo pri smotrnem izkoriščanju vseh športnih in drugih možnosti na vonarski akumulaciji. Prav to pa naj bi pritegnilo pozornost vseh posameznikov in organizacij, ki so doslej namenjali zanemarljivo malo pozornosti novonastalim naravnim danostim. Te smo namreč aktivirali in usmerili širšo pozornost nanje.

Ob ustanovitvi društva je bilo slišati vzpodbudne izjave in obljube činiteljev s področja turizma in gostinstva, nakazana je bila pripravljenost nuditi ustrezno pomoč tudi s strani organov, organizacij in institucij, ki bi naj skrbela za razvoj množične rekreacije kot regeneracijske nuje delovne človeka. Ne moremo sicer trditi, da je pričakovana pomoč v celoti odpovedala. Posamezni činitelji (TTKS) so svoje obljube uresničili, bodisi s sofinanciranjem te oblike športne aktivnosti ali pa, kar nam tudi mnogo pomeni, s sodelovanjem pri organizaciji srečelovov itd. (Steklarna in nekateri dkrugi). Tudi občinski činitelji niso imeli popolnoma gluhih ušes za naše želje in prizadevanja: omogočili so nam ugoden najem starega gospodarskega poslopja v neposredni bližini Vonarja, odstopili so nam ustrezno zemljišče ter lesen, potresni stavbni objekt, ki že služi za skladiščenje plovil.

Vsem navedenim smo iskreno hvaležni za pomoč, zlasti veliko pa nam pomeni njihova vključitev v uresničevanje širših ciljev, ki smo si jih zastavili.

S skromnimi sredstvi smo tudi že uspeli nabaviti nekaj rabljenih plovil tako, da lahko pridejo na svoj račun tudi tisti, ki svojih plovnih objektov nimajo. To bo vsekakor ugodno vplivalo na vključevanje

v naše vrste, saj je množičnost ena izmed naših osnovnih usmeritev. Enake pričakujemo tudi od že izvršenega usposabljanja članov in dkrugih zainteresiranih občanov, med katerimi smo uspeli vzgojiti že dve generaciji voznikov plovil, ki se jih sme upravljati samo na podlagi ustreznega izpita oz. dovoljenja.

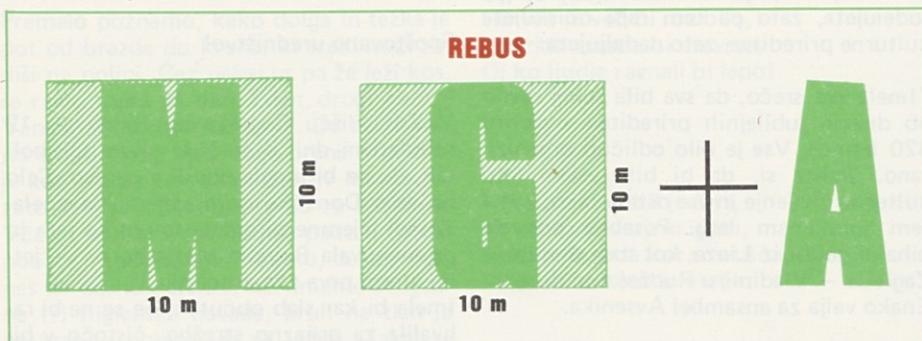
Ne želimo se hvaliti, vendar menimo, da je bilo v dveh letih obstoja novega društva storjeno precej, zlasti če upoštevamo skromne materialne možnosti, s katerimi razpolagamo. Nedvomno imajo zato velike zasluge neumorni in predani člani, med njimi pa še posebej predsednik Gajšek, tajnik Ungar, člani upravnega odbora Prah, bratje Bračun, Blazina, Matko, Kamenšek, Žiga in mnogi drugi. Nič manjših zaslug pri tem nimajo odgovorni tovariši v nekaterih delovnih organizacijah (Steklarna), ki s polno mero razumevanja pomagajo, kjerkoli je to mogoče.

Naj nam nihče ne zameri rahlega dobronamernega očitka, da ni dovolj zainteresiranosti za naše delo, hotenja in naporov prav s strani činiteljev, ki so odgovorni za aktiviranje vseh prirodnih danosti, ki jih nudi naše okolje za popestritev turistične ponudbe. Že danes bi namreč lahko, kljub relativno majhnemu plovnomu parku, sodelovali pri izvajanju športno rekreativnih aktivnosti. Res je, da sta režim in perspektiva akumulacije Vonarje še vedno v fazi programiranja, kljub temu pa je evidentno, da so osnovni pogoji za pričetek aktivnosti že dani.

Po vsem, kar smo povedali o sebi, našem delu in perspektivnih usmeritvah se nam zdi potrebno ponovno pozvati k sodelovanju vse zainteresirane in za razvoj turizma ter rekreativno—športne dejavnosti odgovorne činitelje. Hkrati vabimo, da se v naše vrste vključijo vsi, ki jim brodarjenje že danes pomeni zanimiv hobi ter tisti, ki bi o tem radi zvedeli ali se naučili kaj več.

Podrobnejše informacije so na voljo pri tov. Liki Ungarju — GOKOP ter Gajšek Miranu — komerciala Steklarne Boris Kidrič. Veseli bomo vsakogar, ki se nam bo pridružil.

D. J.

VRELCI — glasilo delavcev Zdravilišča Rogaška Slatina. Izdajatelj: Konferenca osnovnih organizacij sindikata Zdravilišča Rogaška Slatina. Glavni in odgovorni urednik: Jože Drogenik, tehnični urednik: Tone Slivnik, Lektor Vlado Kern, tisk: Tiskarna FOTOLIK Celje. Izhaja mesečno v nakladi 1000 izvodov in ga prejemajo vsi člani delovne skupnosti brezplačno. Ureja ga uredniški odbor. Glasilo je oproščeno temeljnega davka od prometa proizvodov na osnovi mnenja republiškega sekretarja za informacije št. 421/72.

PRIREDITVE V MESECU JULIJU, AVGUSTU IN SEPTEMBRU 1986

JULIJ

1. Večer jugoslov. folklore "France Prešeren" iz Celja — Zdraviliška dvorana
4. Koncert — duo kitar: Mario Nardelli in Wolfgang Muthspiel — Pivnica
8. Večer štajerske folklore KUD "Janko Živko" iz Poljčan — Zdraviliška dvorana
10. Koncert promenadnega orkestra — Zdraviliška dvorana
17. Koncert "Slovenskega okteta" — Zdraviliška dvorana
18. Razstava
19. Koncert Salzburških solistov — Zdraviliška dvorana
22. Večer štajerske folklore "Vinko Korže" iz Cirkovc — Zdraviliška dvorana
24. Koncert promenadnega orkestra — Zdraviliška dvorana
26. ROGAŠKI PLES
28. KOMORNI KONCERT ANSAMBLA "GALUS CONSORT" — ANINA KAPELA
31. VEČER POLJSKE FOLKLORE — ZDRAVILIŠKA DVORANA

AVGUST

7. Koncert promenadnega orkestra — Zdraviliška dvorana
15. Razstava in koncert — sopran: Mira Mrascek, klavir: G. Mrascek, violina: Jasmina Mrascek — Pivnica
22. Večer Slovenske folklore FS "France Prešeren" iz Celja — Zdraviliška dvorana
23. Zaključni koncert prom. orkestra — Zdraviliška dvorana
24. — 30. ROGAŠKI GLASBENI VEČERI
24. Komorni koncert klavirskega tria iz Salzburga — Zdraviliška dvorana
25. Koncert — orgle: H. Bergant, trobenta: Stanko Arnold in Anton Grčar — cerkev Sv. Križa
26. Koncert — MePZ "PRO MUSICA" iz Subotice — Zdraviliška dvorana
27. Koncert — Orkester, zbor in solisti — Zdraviliška dvorana
28. Gala Koncert — orkester — Zdraviliška dvorana
30. OPERA SEVILJSKI BRIVEC — orkester, zbor in solisti — Zdraviliška dvorana ali park

SEPTEMBER

5. Otvoritev razstave — koncert ljubljanskega godalnega kvarteta
12. Večer jugoslov. folklore FS France Prešeren iz Celja — Zdraviliška dvorana
19. Večer slov. folklore FS Minerali iz Rogaške Slatine — Zdraviliška dvorana
21. Vokalno orgelski koncert — slovenski oktet in organist Hubert Bergant — cerkev Sv. Križa
26. Vokalni koncert Ljubljanskega okteta, otvoritev razstave — Pivnica
28. Nastop plesnega studija iz Celja — Pivnica